

Ένθετο Κυκλικών Σεληνοηλιακών Ημερολογίων 2011

Ο λόγος ύπαρξης των κυκλικών Σεληνοηλιακών ημερολογίων σε πρώτο επίπεδο είναι να αφυπνήσουν την αντίληψή μας για τους κοσμικούς ρυθμούς, που σήμερα αποκοιμισμένοι από την τεχνολογία παραβλέπουμε “ελαφρά τη καρδία”, παρόλο που η επίδρασή τους στη ζωή μας είναι προφανής.

Σε δεύτερο επίπεδο, επειδή ο κύκλος απέναντι στην ευθεία, όπως και η Σελήνη απέναντι στον Ήλιο, είναι συμβολικά, ότι η διαίσθηση απέναντι στη λογική, σκοπός ύπαρξης των ημερολογίων αυτών είναι: η εναρμόνιση με τους κύκλους του φεγγαριού να ενεργοποιήσει τη διαισθητική μας αντίληψη, ώστε να γίνει άξια να σταθεί δίπλα στη σημερινή υπερτιμημένη λογική μας. Με άλλα λόγια να συμβάλουν υπέρ του μέτρου και της αρμονίας.

Τα ημερολόγια διαβάζονται όπως τα ρολόγια. Κάθε μήνας ξεκινάει από το υψηλότερο σημείο του κύκλου και οι μέρες ακολουθούν η μία την άλλη δεξιόστροφα.

Το χρώμα των ημερών αλλάζει με κάθε εποχή ενώ με λευκό χρώμα σημειώνονται οι επίσημες αργίες

Στις ημέρες που ο Ήλιος μπαίνει στο επόμενο ζώδιο υπάρχει το σύμβολο του ζώδιου.

Οι εκλείψεις Ηλίου και Σελήνης, οι Ισημερίες και τα Ηλιοστάσια

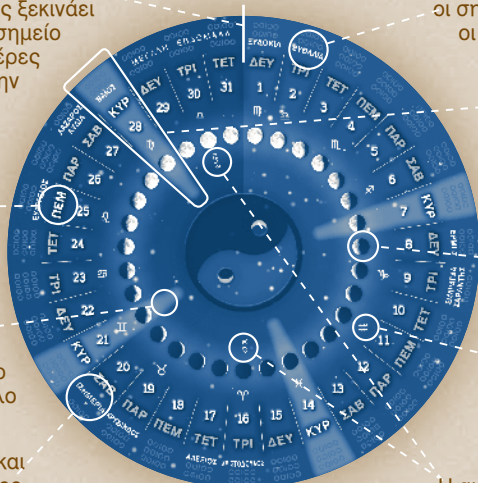
Στην περιφέρεια σημειώνονται οι σημαντικές ημέρες και οι ονομαστικές εορτές και του έτους

Οι ακτίνες που είναι υπόλευκες χωρίζουν τον κύκλο σε εβδομάδες τονίζοντας τις Κυριακές.

Η ηλικία της Σελήνης για κάθε μέρα του έτους,

Το ζώδιο της Σελήνης σε κάθε αλλαγή του,

Η ακριβής ώρα της Νέας Σελήνης και της Πανσελήνου.

Για την ερμηνεία του γραφήματος στο κέντρο (☯) βλ. σελ. 29

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΦΥΛΛΑΔΙΟΥ

- Χρόνος και χώρος • Σημειολογία χώρου και χρόνου
- Ακόμα θρησκείες; • Ήλιος, Σελήνη και Ημερολόγια
- Αρχαία Ελληνικά Ημερολόγια • Αρχαίο Ελληνικό Αττικό Ημερολόγιο
- Μόνιμο κυκλικό Ελληνικό ημερολόγιο (οκταετηρίδα)
- Το Αττικό ημερολόγιο στη σημερινή εποχή (10 Ιουλίου 2010 - 16 Ιουλίου 2012)
- Συνοπτικό κυκλικό ημερολόγιο 2011
- Αληθής Λόγος
- Ουράνια ομορφιά (Εωσφόρος & Χρυση Τομή)
- Εκλείψεις Ηλίου και Σελήνης 2011
- Επιρροές της Σελήνης - Συνοδικός και Αστρικός Μήνας
- Ανερχόμενη και Κατερχόμενη Σελήνη
- Διατροφή και Σελήνη

Χρόνος και χώρος

Οι δύο διαστάσεις της ύπαρξης. Δύο μυστηριώδη μεγέθη που νομίζουμε πως αντιλαμβανόμαστε ή περίπου αντιλαμβανόμαστε. Δυο μεγέθη που οι αισθήσεις δεν αγγίζουν και που μόνο η νόηση μας τις προσεγγίζει. Τα πάντα συμβαίνουν στον χώρο και στον χρόνο. Ένα γεγονός ορίζεται με συντεταγμένες τοποθετημένες στο χώρο και στον χρόνο.

Στον χώρο έχουμε δώσει τρεις διαστάσεις για να τοποθετούμε τα γεγονότα και τις υπάρξεις μας. Το ίδιο και στον χρόνο. Οι άξονες πάνω - κάτω, δεξιά - αριστερά και μπροστά - πίσω για τον χώρο, και οι έννοιες του πριν του μετά και του τώρα για τον χρόνο, μας δίνουν ένα σημείο αφετηρίας που πάντα δείχνει το 0-0 το εδώ και τώρα.

Όμως οι όποιοι άξονες και οι όποιες διαιρέσεις σε αυτές τις δύο έννοιες (γιατί συμφωνήσαμε πως πρόκειται για έννοιες και όχι απτές υπάρξεις) είναι αυθαίρετες και συμβατικά δομημένες. Ικανοποιούν την ανάγκη του ανθρώπου να «γνωρίζει» πού βρίσκεται και πού πατά. Δημιουργούν την «αίσθηση» του «γνωστού». Οριοθετούν την ύπαρξη και δεν την αφήνουν να χαθεί στο άγνωστο, να βουλιάξει στην κινούμενη άμμο ενός αχανούς χώρου και σε έναν χρόνο χωρίς αρχή και τέλος...

Για τις καθημερινές μας ανάγκες λοιπόν έχουν δημιουργηθεί «χάρτες» για όλες τις διαστάσεις του χώρου και του χρόνου...

Χάρτες που περιγράφουν τα νέα όρια του σύμπαντος μας και που σε κοσμικό επίπεδο περιγράφουν ταυτόχρονα τον χώρο και τον χρόνο, αφού μετά την θεωρία της σχετικότητας οι έννοιες αυτές συνενώθηκαν σε μία: τον «χωροχρόνο».

Χάρτες που περιγράφουν τη γήινη επιφάνεια από την ανώτατη ατμόσφαιρα έως τα έγκατα της γης.

Χάρτες για κάθε σοκάκι μιας πόλης, κάθε δρόμο μιας χώρας.

Χρονικοί χάρτες - ημερολόγια για το έτος και τις ημέρες που το απαρτίζουν, και τέλος, χάρτες - ωρολόγια για τις διαιρέσεις της κάθε ημέρας της ανθρώπινης ύπαρξης.

Διότι, για να επιστρέψουμε στο βασικό νόημα του άρθρου, όλα αυτά αφορούν τον άνθρωπο και την ανάγκη του να «γνωρίζει» τι του γίνεται!

Σημειολογία χώρου και χρόνου

Τα σημάδια που μοιραία ορίζουν στον χώρο και τον χρόνο τους άξονές τους, παίζουν ένα ρόλο που πάει πολύ πέρα από αυτόν για τον οποίο δημιουργούνται.

Τα σημάδια δημιουργούν τη δική τους πραγματικότητα! Τα σημάδια μνημονεύουν τα γεγονότα που χωρίς τα ίδια τα σημάδια θα είχαν αφεθεί στη λήθη και την «ανυπαρξία». Τα σημάδια μπορούν να προβάλουν ένα γεγονός σε βάρος κάποιου άλλου. Ο χώρος και ο χρόνος που κινούμαστε μπορεί να βιωθεί διαφορετικά αλλάζοντας τα σημάδια που έχουμε βάλει!

Ένα καθημερινό παράδειγμα είναι η ονομασία των δρόμων. Υπάρχει ειδική Επιτροπή που αποφασίζει για το όνομα του κάθε δρόμου σε μια πόλη. Ποια είναι η δουλειά της; Να διαλέγει τα πρόσωπα η τα γεγονότα που αξίζει να μνημονεύονται! Ποια είναι τα κριτήρια; Τηρούνται; Άλλο θέμα αυτό. Το θέμα εδώ είναι να καταλάβουμε όλοι πως η ιστορία γράφεται κάθε μέρα. Συμβαίνει κάθε μέρα αλλά και γράφεται κάθε μέρα. Δύο διαφορετικά πράγματα. Αυτά που συμβαίνουν μπορεί να μην γράφονται και αυτά που γράφονται μπορεί να μην συμβαίνουν καν!

Θα πάρουμε ως παράδειγμα έναν συγκεκριμένο δρόμο που συνδέεται με συγκεκριμένη μυθ-ιστορία. Η οδός Θησέως στη Καλλιθέα που πιάνει από το Φάληρο (λιμάνι τότε της Αθήνας) και ανεβαίνει μέχρι το Κουκάκι, ήταν ο δρόμος που ανέβηκε η πομπή του Θησέα προς την ακρόπολη, όταν εκείνος γύρισε από το ταξίδι του στην Κρήτη που είχε πάει να σκοτώσει τον Μινώταυρο. Στον δρόμο αυτό δόθηκε το όνομα του Ελευθερίου Βενιζέλου που ανεξάρτητα από το πολιτικό του μέγεθος, έχουν τόσοι δρόμοι το όνομά του που δεν υπάρχει κανένας λόγος να καπελώνει τον έναν και μοναδικό δρόμο που δικαιούται να μνημονεύει τον παραπάνω θρύλο. Ευτυχώς η συλλογική μνήμη αντιστέκεται. Οι περισσότεροι συμπολίτες μας μιλάνε για την οδό Θησέως ακόμη και αν κατοικούν σε μακρινή μεριά της πόλης, ενώ ο Δήμος της πόλης εξακολουθεί να έχει ως έμβλημά του τον Θησέα.

Το θέμα του ονόματος είναι από μόνο του ένα τεράστιο θέμα. Όπως είδαμε στο παραπάνω παράδειγμα μια απλή ονοματοδοσία προβάλλει ή εξαφανίζει πρόσωπα, γεγονότα ή ακόμα και ιδέες.

Τέτοια «καπλώματα» στον χώρο, γνωρίζουμε πλέον πως έγιναν κατά συρροήν. Η πλειοψηφία των ναών χτίζονται πάνω από αυτούς προηγούμενων θεών και μάλιστα σε πολλές των περιπτώσεων με τα ίδια δομικά υλικά. Τοπωνύμια άλλαξαν σβήνοντας από τον χάρτη τα σημάδια παλαιών γεγονότων. Η συλλογική μνήμη άντεξε, αλλά όχι παντού. Η σύγχρονη αρχαιολογική σκαπάνη έβγαλε από τη λήθη την ιστορία των τόπων. Είναι καιρός να ασχοληθούμε και με το «καπλώμα» στον χρόνο!

Αναρωτηθήκατε ποτέ ποιο μύθο εξιστορούν τα Χριστούγεννα, το Πάσχα κι ο Δεκαπενταύγουστος; Σκεφτήκατε πως αν χρησιμοποιούσαμε τις ονομασίες των φαινομένων όπως ηλιοστάσιο η ισημερία, θα περιγράφαμε το τι συμβαίνει στο «σπίτι» μας, ενώ χρησιμοποιώντας το «Χριστούγεννα» η το «Πάσχα» αναφερόμαστε σε μια θρησκευτική μυθολογία; Η γέννηση του Ιησού αφορά την πίστη των χριστιανών και μπορεί να εορταστεί οποτεδήποτε (καλό θα ήταν βέβαια να υπήρχε και η ιστορική ταύτιση αλλά εντάξει, στις θρησκείες τέτοιες συμβάσεις είναι συνηθισμένες). Το ηλιοστάσιο όμως συμβαίνει πράγματι στις 22 Δεκεμβρίου στις μέρες μας και περνάει απαρατήρητο. Το «καπλώμα» πέτυχε. Η φύση χάθηκε από τα μάτια μας για αιώνες.

Χάθηκε το Ηλιοστάσιο, σηματοδότης του τέλους της συρρίκνωσης της μέρας και της αρχής του Χειμώνα, χάθηκε η Ισημερία, το σημάδι του ερχομού της Άνοιξης. Χάθηκε από το νου μας το ίδιο μας το περιβάλλον.

Βγάλαμε τη Σελήνη από τη σκέψη μας. Βρεθήκαμε από την αγκαλιά της φύσης, στα πόδια ενός «ανώτερου» Θεού.

Ξεχνάμε τη μάννα Γη, ενώ παράλληλα την αρμέγουμε και τη βιάζουμε. Διαστρεβλωμένες «εορτές» θανάτων ονοματίζουν αιώνιες ανθρώπινες τελετές. Τα πανηγύρια του Δεκαπενταύγουστου «γιορτάζουν»(!) την «κοίμηση» της Παναγίας!

Θα σκεφθείτε ίσως: τι σημασία έχει η όταν χορεύεις κάτω από το φως της Σελήνης στον αυγουστιάτικο ουρανό, αν κάποιος το λένε «της Κοίμησης της Θεοτόκου» η κάποιος άλλοι «της πλούσιας σοδειάς». Ξανασκεφτείτε το. Πότε «ευλογάμε» το φαγητό στο πιάτο μας; Πότε σκεφτόμαστε την μάννα Γη που μας το παρέχει; Πώς θα έχουμε στο νου μας (εμείς και τα παιδιά μας) να μη μολύνουμε τη Γη μας, όταν δεν έχουμε μάθει να τιμάμε κάθε τόσο το πληγωμένο Της κορμί;

Ίσως πάλι η Ανάσταση να σας προκαλεί μεγαλύτερο δέος από την πρώτη πανσέληνο της άνοιξης. Ως ιδέα, γιατί στην πραγματικότητα ο μύθος επικαλύπτει για άλλη μια φορά την φύση που μας αγκαλιάζει. Η θρησκευτική ηγεσία συμπλεκόμενη για άλλη μια φορά με την πολιτική - οικονομική εξουσία, έβαλε σε καλούπι τα ανθρώπινα μυαλά, γιατί δεν μπόρεσε να καταβάλει τη φύση (όπου μπορεί το κάνει!).

Πιο συγκεκριμένα: Η ημερομηνία του Πάσχα ορίζεται (από την οικουμενική σύνοδο το 325 μ.Χ.) ως η πρώτη Κυριακή μετά την πρώτη πανσέληνο, μετά την εαρινή ισημερία. Επειδή, ορθόδοξο και καθολικό χριστιανικό ιερατείο, θέλησαν να χωρίσουν το μαντρί όταν διασπάστηκαν, επέλεξαν άλλο μαθηματικό τύπο ο καθένας για τον καθορισμό της πανσελήνου μακροπρόθεσμα. Έτσι προκύπτει η άλλη ημερομηνία εορτασμού για τα δύο ποίμνια. Αλλά και οι δύο συμφώνησαν να είναι «την πρώτη Κυριακή μετά από...», ώστε να συμβαδίζει με τον μύθο της μεγάλης εβδομάδας των παθών και της τελικής Ανάστασης, που βέβαια είναι γοητευτικότερος αλλά αφήνει σε δεύτερη μοίρα την Σελήνη που σπάνια είναι ολόγιομη ανήμερα το Πάσχα. Μια τέτοια διευθέτηση εξυπηρετεί την οικονομική τάξη πραγμάτων η οποία βασιζόμενη σε ένα καθαρά ηλιακό ημερολόγιο, κανονίζει τα θέματα της σε εβδομαδιαία βάση που δεν συμβαδίζει διόλου με τις φάσεις της Σελήνης. Ο περισσότερος δε κόσμος, δεν γνωρίζει καν πώς ορίζεται η ημερομηνία του Πάσχα. Περιμένει το ιερατείο να βγάλει πόρισμα χρησιμοποιώντας έναν μαθηματικό τύπο που πλέον βέβαια είναι γνωστός αλλά για αιώνες ήταν (μαζί με τις επιστήμες συνολικά) «ιερό» μυστικό.

Γιορτή της Σελήνης και της Άνοιξης λοιπόν πίσω από το Πάσχα και η καταλληλότερη ημερομηνία εορτασμού της Άνοιξης για εμάς τους κατοίκους αυτού του πανέμορφου πλανήτη, είναι η ίδια η μέρα της 1ης Εαρινής Πανσελήνου.

Γιορτή της Γης η καρδιά του Καλοκαιριού και η Αυγουστιάτικη πανσέληνος μπορεί να δώσει το καλύτερο φως για να την γιορτάσουμε.

Γιορτή του Ήλιου το Χειμερινό Ηλιοστάσιο, η στιγμή που το φως Του νικά το σκοτάδι και η μέρα αρχίζει να μεγαλώνει ξανά.

Κάποιοι θα μιλήσουν για παγανισμό και ειδωλολατρία. Ας μην ξεχνάμε όμως πως τα ουράνια σώματα δεν τα έπλασε η ανθρώπινη φαντασία. Υπήρχαν πριν από εμάς και θα υπάρχουν μετά... Δεν χρειάζεται να υποθέσει κανείς πως είναι όντα με δική τους βούληση (θεότητες) Δεν συζητάμε για απόδοση λατρείας ή δημιουργία κανενός είδους θρησκείας. Μιλάμε για σεβασμό σε ό,τι μας κρατά στη ζωή. Μιλάμε για αφύπνιση της πραγματικής μας υπόστασης που είναι συνυφασμένη με τον «κόσμο» (=κόσμημα) που μας γέννησε!

Ας αποκαλύψουμε στον νου μας την τριάδα της ζωής πάνω στον κύκλο του Χρόνου! Ας κάνουμε τους εαυτούς μας κοινωνούς στον κοσμικό μας περίγυρο!

Ας γιορτάσουμε την ύπαρξή μας ταυτισμένη με την αρμονία που μας περιβάλλει!

Ακόμα θρησκείες;

Η λέξη Θρησκεία στο λεξικό: «Μια συγκεκριμένη σε μορφή και περιεχόμενο πίστη και απόδοση λατρείας σε κάτι που θεωρείται «θείο» ή «ιερό». Η αφοσίωση σε ένα «ιδεώδες» σε μια αξία ή ένα σύνολο αξιών (άρα και παραδόσεων).

Η έννοια θρησκεία σε ελεύθερη απόδοση: Η προσκόλληση σε έτοιμες λύσεις για ερωτήματα υπαρξιακής και ηθικής φύσης! (από που έρχομαι, που πάω, πως πρέπει να ζω...)

Είναι χρήσιμη η θρησκεία; Σε άλλους ναι, σε άλλους όχι! Αν κάποιος έχει καταλήξει πως «αφού τόσες γενιές έκαναν αυτό, θα είναι και το πρέπει» ή αδυνατεί να οικοδομήσει ένα δικό του σύστημα αξιών ή απλά δεν σκέφτηκε ποτέ πως μπορεί να ισχύει κάτι άλλο από αυτό που του έχουν πει, τότε ναι είναι χρήσιμο να πιαστεί από το σχοινί που του πετάει μια δομημένη θρησκεία... Αν πάλι άλλος είναι ανοιχτός σε ιδέες, έχει κριτικό πνεύμα και εσωτερική δύναμη, αν έχει αξίες δημιουργημένες από σύνθεση σκέψης και εμπειριών, τότε όχι, μπορεί χωρίς θρησκεία...

Γι' αυτόν που χρειάζεται θρησκεία υπάρχει το ιερατείο. Όχι ένα. Μάλλον αρκετά για όλα τα γούστα. Με προτάσεις με ένα Θεό, με πολλούς, χωρίς θεό, με πολλές ζωές, με νεκραναστάσεις, παραδείσους, διαβόλους, δαίμονες, κολαστήρια, πνεύματα, αγγέλους, στοιχειά... Ότι τραβάει η ψυχή του...

Μύθοι, μισές αλήθειες, ιστορίες με θαύματα ανακατεύονται και βγάζουν προϊόντα που πουλάνε «σαν φρέσκα κουλούρια» σε πολύ καλές τιμές!

Αιώνια τέτοια προϊόντα, οι χρησιμοί των μαντείων, οι εξαγνισμοί, γάμοι, κηδείες, εικόνες, αγάλματα, αναλώσιμα λιβάνια και κεριά, για τις παραδοσιακές θρησκείες.

Οι πιστοί - καταναλωτές μπορούν επίσης να προσφέρουν δωρεάν εργασία κάθε είδους, προς όχι μόνο στις παραδοσιακές θρησκείες αλλά και σε νεότερους ιδεολογικούς «οργανισμούς». Εργασία που άμμεσα ή έμμεσα ευνοεί την ανα-παραγωγή νέων προϊόντων και την προσέλκυση νέων πιστών...

Είναι σωστό και δίκαιο ή μάλλον... φυσική τάξη πραγμάτων. Αν κάποιος χρειάζεται κάτι, καλό είναι να μπορεί κάπου να το βρει!

Οι καιροί δεν άλλαξαν, οι ανάγκες παραμένουν ίδιες. Ο περισσότεροι άνθρωποι χρειάζονται θρησκεία. Χρειάζονται δηλαδή απαντήσεις στα υπαρξιακά τους ερωτήματα και λύσεις στα ηθικά τους διλήμματα... Είναι όμως απορίας άξιο πως ενώ η συνταγή είναι γνωστή, ο κόσμος βαριέται να «μαγειρέψει» τη δική του λύση και καταφεύγει στα «έτοιμα» πακέτα! Πόσο μάλλον όταν την «πρώτη ύλη» την διαθέτουν οι πάντες!

Κάθε μύθος σε κάθε θρησκεία, ή και «ιδεολόγημα» αναφέρεται μεταφορικά στον «κόσμο» που μας περιβάλλει και στον άνθρωπο και τις εσωτερικές του δυνάμεις που αλληλοσπαράσσονται. Αριθμητές ο Ήλιος, η Σελήνη, η Γη και τ' αστέρια. Απόλυτος κοινός παρονομαστής όλων των ιστοριών που πλάστηκαν σε γη και Ουρανό, από τον καιρό της λάσπης: ο Εαυτός εντός μας.

Αν η θρησκεία ήταν ψωμί σα να λέμε, ο κόσμος παρ' όλο που ξέρει πως το ψωμί είναι φτιαγμένο από αλεύρι και νερό και μαγιά και φωτιά, θα το πάρει έτοιμο! Ποιος κάθεσαι να ζυμώνει και να ψήσει... Για να μη πούμε να σπείρει, να θερίσει να αλωνίσει και να αλέσει...

Μόνο όταν πιάσουν τον φούρναρη στα πράσα να βάζει στο αλεύρι γύψο, θα φωνάξει, θα γκρινιάξει και το πολύ-πολύ θα πάει σ' άλλο φούρνο!

Μόνο που «με το ψωμί χορταίνουν οι φτωχοί» που λέει η παροιμία...

Τελικά τι νόημα έχει η θρησκεία αν μπορούμε να νοιώσουμε μέρος του «κόσμου» μας; να αφουγκραστούμε μια ηθική που πηγάζει από την συνείδησή μας;

Γιατί χρειαζόμαστε ιερατεία και τελετουργικά για να ακούσουμε τη φωνή μέσα μας;

Γιατί χρειαζόμαστε μύθους, ιστορίες με θεανθρώπους, διαβόλους και τιμωρίες, παρθενογενέσεις και αιματοβαμμένα εγκλήματα?

Αν νοιώσουμε απλά τον εαυτό μας, το περιβάλλον μας και κάνουμε αυτό που ξέρουμε ήδη πως είναι σωστό, δεν χρειάζεται κανένας κατάλογος με σωστά και λάθη... και αν αποφασίσουμε να κάνουμε το «λάθος» θα πρέπει απλά να πάρουμε απόφαση πως θα υποστούμε και τις συνέπειές του!

Επίλογος

Κάθε πράγμα υφίσταται τον νόμο της φθοράς, πόσο μάλλον τα ανθρώπινα έργα. Η επιβολή μιας λατρείας, η οργάνωσή της και τα όσα εμπνέει, φθείρονται και αλλοιώνονται περνώντας από γενιά σε γενιά. Την καμπύλη της φθοράς διέγραψαν και τα μαντεία της αρχαιότητας που λειτούργησαν για αιώνες.

Το μαντείο των Δελφών, που γνώρισε μεγάλες δόξες τον 6ο π.Χ. αιώνα, έσβησε τον 4ο μ.Χ. Ενέπνευσε στον άνθρωπο της εποχής του τον σεβασμό προς το θείο αλλά δεν απέφυγε τελικά την λαϊκή παροιμία που ρωτούσε σκωπτικά: «Τι σοι εκιθάρισεν Απόλλων;»

Ο Απολλώνιος ο Τύριος αναφέρει μια απάντηση που έδωσε η Πυθία στον Ζήνωνα τον Κιτυέα, όταν αυτός ζήτησε να μάθει τι πρέπει να κάνει για να ζει άριστα. «Να συγχρωτίζεσαι με τους νεκρούς» του είπε ο θεός, και ο Ζήνων έπιασε το νόημα και άρχισε να διαβάει έργα αυτών που έχουν πεθάνει... λες και έπρεπε να του το πει το μαντείο!

Ας κρατήσουμε από τις παραδόσεις και τους μύθους ό,τι μας εμπνέει και ταιριάζει στη φύση μας. Κάποτε οι ξένοι μύθοι καταρρέουν και πρέπει να είμαστε έτοιμοι να φτιάξουμε τον δικό μας μύθο!

Ήλιος - Σελήνη και Ημερολόγια

Κυρίαρχη αντίληψη στην αρχαία Ελλάδα ήταν ότι ο χρόνος είναι «κυκλικός». Ότι τα πάντα επαναλαμβάνονται αδιάκοπα. Ότι συμβαίνει σήμερα, έχει ήδη συμβεί άπειρες φορές στο παρελθόν και θα συμβεί άπειρες φορές στο μέλλον. Αυτή την άποψη υιοθέτησε μετά από πολλούς αιώνες και ο Nietzsche με την «θεωρία της αέναης επιστροφής».

Η παραπάνω πεποίθηση κυκλικότητας απορρέει και από το Σεληνοηλιακό Ημερολόγιο που χρησιμοποιούσαν οι αρχαίοι Έλληνες.

Το σεληνοηλιακό ημερολόγιο καταργήθηκε από τους Ρωμαίους κατακτητές, υπέρ του σημερινού μονοδιάστατου ηλιακού (αρχικά Ιουλιανού και μετέπειτα Γρηγοριανού λεγόμενου) ημερολογίου που αφήνει έξω από τον χρονικό μας χάρτη εντελώς την γλαυκή Σελήνη, την κόρη της νύχτας. Κακώς, γιατί τα δυο ουράνια σώματα, Ήλιος και Σελήνη, τόσο διαφορετικά μεταξύ τους, είναι για τους κατοίκους της Γης το ίδιο σημαντικά!

Το σεληνοηλιακό ημερολόγιο συνδέει περίτεχνα τους κύκλους Ήλιου και Σελήνης. Εμπεριέχει την έννοια του ρυθμού και αποδίδει την αρμονία του κόσμου σε καθημερινή θέαση. Δεν αποφεύγει βέβαια την (αρχαία) θρησκευτική προπαγάνδα (διαφαίνεται από τα ονόματα των μηνών) αποπνέει όμως την αισθητική ενός πολιτισμού που εμπνέεται από τη φύση και δημιουργεί σύμφωνα με τις επιταγές της.

Η Οικολογία, δεν μαθαίνεται από τα βιβλία, δεν διδάσκεται σε σχολεία και σε πανεπιστήμια, δεν αναγνωρίζεται από το προπαγανδιστικό υλικό κάποιων οικολογικών κομμάτων που θέλουν την ψήφο μας. Η στενή μας σύνδεση με τη Φύση και το Θείο, η κατανόηση και ο σεβασμός προς το περιβάλλον που μέσα του κινούμαστε, δεν διδάσκεται, βιώνεται καθημερινά ως τρόπος ζωής, ηθική δομή ή «θρησκευτική» αντίληψη. Η γνώση πρέπει να κατακτιέται από όλους, χωρίς ειδικούς. Οι Ινδιάνοι λένε «ούτε γιατροί, ούτε παπάδες!»

Μια τελευταία παρατήρηση που αφορά σε πολιτισμούς, ιερατεία και ημερολόγια.

Είναι μάλλον γνωστό πως κοινή «πηγή» των δυο μεγάλων θρησκειών, του Χριστιανισμού και του Ισλαμισμού, είναι η Εβραϊκή Παλαιά Διαθήκη. Θα πρέπει μάλλον να αναχθούν σε πολιτικά τα αίτια που οδήγησαν σε «θρησκευτικούς» πολέμους και ακραίες διαθέσεις χριστιανούς και μουσουλμάνους διαχρονικά. Αν όμως είναι σχετικά απλή μια τέτοια αναγωγή για να εξηγηθεί μια αντιπαράθεση (που σίγουρα τα ιερατεία εκατέρωθεν θα εξηγούσαν με πολύπλοκους και εν πολλοίς ακαταλαβίστικους θεολογικούς όρους), είναι αρκετά δυσκολότερο να εξηγηθεί μια εξωτερική «αντιπάθεια» και των δυο θρησκειών - τέκνων του Ισραήλ, απέναντι σε ό,τι Εβραϊκό. Δεν θα προσπαθήσουμε καν να την ερμηνεύσουμε. Θα προστεθεί εδώ μόνο άλλο ένα στοιχείο που αφορά και στις τρεις θρησκείες, ...χωρίς σχόλια.

Οι μεν χριστιανοί χρησιμοποιούν Ηλιακό ημερολόγιο, οι μουσουλμάνοι Σεληνιακό ενώ οι εβραίοι Σεληνο-ηλιακό...

Αρχαία Ελληνικά Ημερολόγια

Αρχαϊκά ευρήματα του 13ου π.Χ. αιώνα από τον ελλαδικό χώρο, αλλά και τα έργα του Ομήρου, του Ησίοδου κ.α., αποκαλύπτουν ότι, όπως όλοι οι αρχαίοι λαοί έτσι και οι Έλληνες, αρχικά χρησιμοποιούσαν πρωτογενή σεληνιακά ημερολόγια.

Όμως παράλληλα χρησιμοποιούνται και άλλες μέθοδοι υπολογισμού του χρόνου. Στο «Εργα και Ημέραι» ο Ησίοδος αναφέρει ως χρόνο θερισμού τις ημέρες που οι Πλειάδες φαίνονται με γυμνό μάτι λίγο πριν την ανατολή και ως χρόνο οργώματος την περίοδο λίγο πριν την εξαφάνιση από τον ουρανό του αστερισμού του Ωρίωνα.

Ο Ωρίωνας έπαιζε τότε ρόλο ημερολογιακού δείκτη αφού η ανατολή του τις πρώτες πρωινές ώρες συνέπιπτε με την αρχή του καλοκαιριού, τα μεσάνυχτα με την αρχή του τρύγου των σταφυλιών, ενώ τις απογευματινές ώρες με το πλησίασμα του χειμώνα. Οι συμπεριφορές των ζώων όπως π.χ. οι κραυγές των αποδημητικών πουλιών και η αναρρίχηση των σαλιγκαριών στα φυτά, έπαιζαν επίσης ρόλο ημερολογιακών δεικτών.

Ταυτόχρονη χρήση όλων των παραπάνω σε συνδυασμό με τον σεληνιακό μήνα έδιναν σε όλους τους αρχαίους λαούς τη δυνατότητα υπολογισμού του χρόνου. Στην αρχαία Ελλάδα κάθε πόλη είχε το δικό της ημερολόγιο. Είχαν όλα Σεληνιακούς μήνες αλλά τους έδιναν διαφορετικές ονομασίες και είχαν άλλες εκδηλώσεις - εορτές κατά την διάρκεια κάθε μήνα.

Όταν λέμε **Σεληνιακό μήνα** εννοούμε πως **κάθε μήνας αρχίζει με Νέα Σελήνη** και λήγει την παραμονή της επόμενης Νέας Σελήνης. Η ίδια η λέξη *μήνας* προέρχεται από την *μήνη* (από το ρήμα μήδομαι, σκέπτομαι, λογαριάζω, μετρώ) που είναι όνομα της Σελήνης γιατί οι φάσεις της είναι ιδανικές για την μέτρηση του χρόνου.

Τα ημερολόγια αυτά ήταν βασικά σεληνιακά που προσέγγιζαν το Ηλιακό έτος χοντρικά σε 12 σεληνιακούς μήνες. Επειδή όμως ένας σεληνιακός μήνας διαρκεί 29,5 ημέρες περίπου, **μετρούσαν εναλλάξ μήνες 29 και 30 ημερών**. Έτσι ένα έτος έφτανε να διαρκεί (6x29+6x30) **354 ημέρες** και υπολείπονταν του τροπικού (365,25 ημ.). Χρησιμοποιούσαν λοιπόν έναν εμβόλιμο μήνα σε τακτά χρονικά διαστήματα για να εναρμονίσουν το ημερολογιακό έτος με το φυσικό ηλιακό έτος.

Η αρχή του έτους δεν ήταν κοινή για τα ημερολόγια σε όλες τις ελληνικές πόλεις. **Το έτος άρχιζε με Νουμηνία** (νέα Σελήνη) αλλά διαφορετική για κάθε τόπο. Για τους Μακεδόνες, την 1η Νουμηνία μετά την φθινοπωρινή Ισημερία, για τους Βοιωτούς όπως και για τους Αιτωλούς, μετά το χειμερινό ηλιοστάσιο, για τους Κερκυραίους μετά την εαρινή ισημερία ενώ για τους Αθηναίους όπως θα δούμε παρακάτω με την πρώτη Νουμηνία μετά το θερινό Ηλιοστάσιο.

Χρονολογική αφετηρία επίσης δεν υπήρχε κοινή στην αρχαία Ελλάδα. Το έτος έπαιρνε το όνομά του από το χρόνο θητείας κάποιου πολιτικού ή θρησκευτικού άρχοντα. Στην Ήλιδα μετρούσαν τον χρόνο με τις Ολυμπιάδες, ένα τρόπο χρονολόγησης που γενικεύτηκε μόλις τον 3ο π.Χ. αιώνα από τους Αλεξανδρινούς συγγραφείς, με αφετηρία την Ολυμπιάδα που άρχισαν να στήνουν ανδριάντες στους νικητές (776 π.Χ.).

Αρχαίο Ελληνικό Αττικό Ημερολόγιο

Το ημερολόγιο της κλασικής εποχής των Αθηνών υιοθετήθηκε από αρκετές άλλες ελληνικές πόλεις.

Ήταν και αυτό **αρχικά σεληνιακό** και υπολόγιζε το ηλιακό έτος χοντρικά σε 12 σεληνιακούς μήνες. Μετρούσαν εναλλάξ μήνες 29 και 30 ημερών (αντί των 29,5 ημερών που διαρκεί πράγματι ο σεληνιακός κύκλος), έτσι ώστε ένα έτος έφτανε να διαρκεί **354 ημέρες** και υπολείπονταν του τροπικού κατά 11 ημέρες και 6 ώρες περίπου.

Η χρήση εμβόλιμων μηνών για εναρμονισμό του ημερολογιακού έτους με το φυσικό ηλιακό έτος ήταν ήδη κοινή πρακτική. Το σύστημα που προκύπτει από ένα τέτοιο **συνδυασμό υπολογισμών** των κύκλων **κίνησης Ηλίου και Σελήνης** λέγεται **Σεληνοηλιακό**.

Το ημερολόγιο που παρουσιάζεται παρακάτω είναι επινόηση μάλλον του Τενέδιου αστρονόμου **Κλεόστρατου** (540 π.Χ.) αν και πιθανά ανάγεται στην εποχή του Σόλωνα καμιά 50αριά χρόνια νωρίτερα. Οι **εμβόλιοι μήνες** που παρεμβάλλονται είναι **30 ημερών** και τοποθετούνται συγκεκριμένα στο **3ο, 5ο και 8ο έτος** ενός **κύκλου 8 ετών** που πλέον ονομάζεται **οκταετηρίδα ή εννεατηρίδα**. Η ακρίβειά του, ενισχύεται με την **αφαίρεση 1 ημέρας κάθε 128 χρόνια**. Σε ένα κύκλο δηλαδή 16 οκταετηρίδων παρεμβάλλεται εμβόλιμος μήνας 29 και όχι 30 ημερών.

Περισσότερο από έναν αιώνα αργότερα, στην εποχή του Περικλή (432 π.Χ.) ο Αθηναίος αστρονόμος **Μέτων** αποκάλυψε τον **σεληνοηλιακό κύκλο των 19 ετών**, στον οποίο **αντιστοιχούν ακριβώς 235 σεληνιακοί μήνες**. Ανακοίνωσε μάλιστα την ανακάλυψή του κατά τη διάρκεια των ολυμπιακών αγώνων και προξένησε μεγάλο ενθουσιασμό στους Έλληνες και ειδικά στους Αθηναίους. Η παράδοση αναφέρει πως ο λεγόμενος πλέον **κύκλος του Μέτωνος** ή **κύκλος της Σελήνης**, χαρακτήριζε με χρυσά γράμματα σε μαρμάρινες πλάκες που τοποθετήθηκαν στις πλατείες και στον ναό της Αθηνάς.

Η **οκταετηρίδα εγκαταλείφθηκε** αργότερα επί άρχοντος Αλκαίου, ως ατελής, προς χάριν της ακριβέστερης 19ετηρίδας που άρχισε πλέον να εφαρμόζεται στο Αττικό πολιτικό ημερολόγιο. Η **βασική δομή του Σεληνοηλιακού ημερολογίου δεν άλλαξε** αλλά **οι εμβόλιοι μήνες τοποθετούνταν** πλέον σε συγκεκριμένα έτη μέσα σε **κύκλο 19 ετών**. (3ο, 6ο, 8ο, 11ο, 14ο, 17ο και 19ο).

Αντίστοιχες **διευθετήσεις** όπως και προηγουμένως στην οκταετηρίδα έγιναν και στον κύκλο του Μέτων, **προκειμένου να διορθωθεί ένα μικρό σφάλμα** ταύτισης σεληνιακών μηνών και ηλιακών ετών μέσα στον κύκλο των 19 ετών. Έναν ακόμη αιώνα αργότερα (330 π.Χ.) ο **Καλλίππος** εισήγαγε μια μεταρρύθμιση που μείωνε κατά μια ημέρα, το σύνολο των ημερών τεσσάρων 19ετηρίδων (Καλλίππειος περίοδος = 76 χρόνια) και μείωνε το σφάλμα.

Τελικά δυο περίπου αιώνες αργότερα (150 π.Χ.) ο **Ίππαρχος** πρότεινε από τις τέσσερις Καλλίππειες περιόδους (304 έτη ή 16 Μετωνικούς κύκλους) να αφαιρεθεί μια ακόμα ημέρα, προκειμένου το σφάλμα να εκμηδενιστεί.

Έτσι οδηγήθηκε το **Σεληνοηλιακό Ημερολόγιο** στην **τελειότητα**!

Ας γυρίσουμε όμως στην **οκταετηρίδα**.

Ο χρονικός κύκλος διάρκειας οκτώ ετών (**Μέγας Ενιαυτός**) είναι ένα κατασκευάσμα που καθρεφτίζει τον πολιτισμό που το δημιούργησε. Μεταφέρει σε καθημερινή χρήση τις «αστρολογικές» γνώσεις της εποχής (η αστρονομία ως ξεχωριστή έννοια είναι πολύ μεταγενέστερη), υπερπηδώντας το υστέρημα της έλλειψης των δεκαδικών αριθμών, των μαθηματικών της εποχής. Απλό, λειτουργικό, ευφύες.

Ο χρονικός κύκλος των 8 ετών:

- Εναρμονίζει τους κύκλους κίνησης Ηλίου και Σελήνης
- Ταίριαζει με την περίοδο επανάληψης των συζυγιών Γης - Ήλιου - Αφροδίτης
- Εμπεριέχει την αρμονία αφού για την τοποθέτηση των εμβόλιμων μηνών στον 3ο, 5ο και 8ο χρόνο χρησιμοποιεί τη Χρυσή Τομή (βλ. σειρά αριθμών fibonacci: 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21,...)
- Προβάλλει την συνεχή επανάληψη - κυκλικότητα του χρόνου κρατώντας μια σταθερή εναλλαγή στο μέτρο. Μια μουσικότητα θα λέγαμε...

Βραχύ-βραχύ - μακρό / βραχύ - μακρό / βραχύ-βραχύ - μακρό

Οι μήνες όπως είδαμε ήδη για να αντιστοιχούν στους σεληνιακούς κύκλους **εναλλάσσονται σε διάρκεια** 30 ημερών (πλήρεις μήνες) και 29 ημερών (**κοίλοι** μήνες).

Ο **κάθε μήνας χωρίζεται σε 3 μέρη των 10 ημερών**. (το τρίτο μέρος 9 ημερών για τους κοίλους μήνες των 29 ημερών).

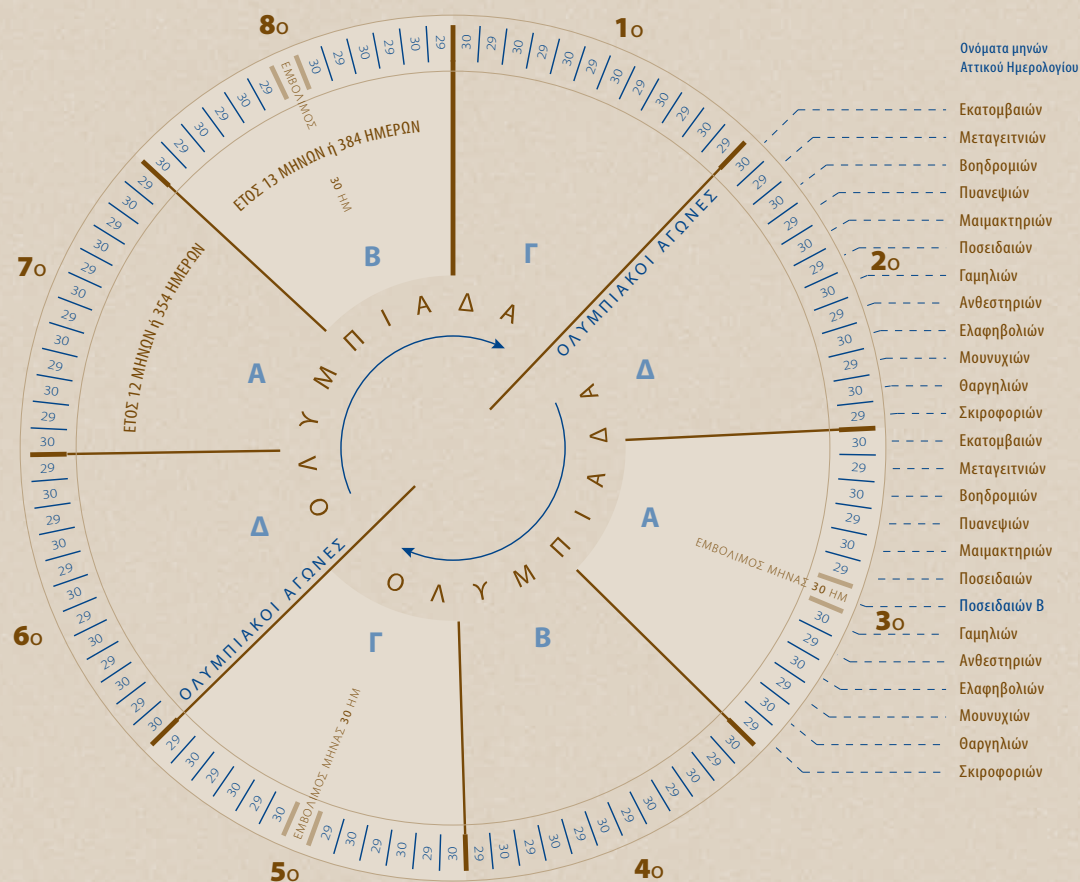
Το **πρώτο 10ήμερο** ονομαζόταν «**μηνός ισταμένου**», όταν η Σελήνη είναι «αυξομένη» (σε γέμιση), το **δεύτερο «μηνός μεσούντος**», με Σελήνη «πλήθουσα» (γεμάτη) και το **τρίτο «μηνός φθίνοντος**», όταν η Σελήνη αδειάζει. Όροι που επέζησαν πολύ περισσότερο του Αττικού ημερολογίου...

ΕΤΗ		ΜΗΝΕΣ				ΗΜΕΡΕΣ	
		28 ΗΜ.	29 ΗΜ.	30 ΗΜ.	31 ΗΜ.		
ΣΕΛΗΝΟΗΛΙΑΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ	ΕΤΟΣ	12 ΜΗΝΕΣ (σεληνιακοί)	6	6		354	
		13 ΜΗΝΕΣ (σεληνιακοί)	6	7		384	
ΓΡΗΓΟΡΙΑΝΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ	ΕΤΟΣ	12 ΜΗΝΕΣ (πολιτικοί)	1	4	7	365	
		12 ΜΗΝΕΣ (Δίσεκτο)	1	4	7	366	
ΣΕΛΗΝΟΗΛΙΑΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ	8 ΕΤΙΑ	5 12 ΜΗΝΑ ΕΤΗ	30	30		1.770	2.922
		3 13 ΜΗΝΑ ΕΤΗ	18	21		1.152	
ΓΡΗΓΟΡΙΑΝΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ	8 ΕΤΙΑ	6 12 ΜΗΝΑ ΕΤΗ	6	24	42	2.190	2.922
		2 12 ΜΗΝΑ ΕΤΗ	2	8	14	732	

Το σύνολο των ημερών μιας δετίας τόσο για το σύγχρονο Ηλιακό (Γρηγοριανό λεγόμενο) ημερολόγιο, όσο και για το Σεληνοηλιακό, είναι το ίδιο!

Η βασική διαφορά: οι μήνες για το πρώτο είναι Σεληνιακοί, παρακολουθούν δηλαδή τους πραγματικούς κύκλους της Σελήνης, ενώ για το δεύτερο είναι τελείως άσχετοι με αυτήν!

Μόνιμο κυκλικό Ελληνικό ημερολόγιο (οκταετηρίδα)

- Τα βραχέα έτη αποτελούνται από 12 μήνες, ενώ τα μακρά από 13.
- Οι εμβόλιοι μήνες τοποθετούνται στην μέση του 3ου, 5ου και 8ου έτους και είναι οι μόνοι που «σπάνε» τη συνεχή εναλλαγή πλήρων και κοίλων μηνών.
- Οι Ολυμπιακοί αγώνες γίνονται με την πρώτη (ή δεύτερη κατ' άλλους) πανσέληνο του 2ου και 5ου έτους της οκταετηρίδας, που είναι και τα δυο βραχέα έτη. (12μηνια)
- Οι Ολυμπιάδες ως μονάδες χρόνου (4ετίες) ξεκινούν το επόμενο έτος από αυτό των Ολυμπιακών αγώνων ή διαφορετικά, οι Ολυμπιακοί αγώνες τελούνται το 4ο έτος κάθε Ολυμπιάδας

Η **πρώτη μέρα του μήνα**, το βράδυ της οποίας ανέτειλε η Νέα σελήνη λεγόταν **Νουμηνία**. Ακολουθούσαν η δευτέρα, τρίτη, ...έως και δεκάτη ισταμένου μηνός. Οι επόμενες από **11η έως 19η** ημέρες, αντίστοιχα: Πρώτη, Δευτέρα,... έως Ενάτη **μεσούντος**.

Πανσέληνος ήταν πάντα η Πέμπτη Μεσούντος.

Η εικοστή ημέρα λεγόταν **Δεκάτη Πρωτέρα** ή **Εικάς**.

Τις **τελευταίες 10 ή 9 ημέρες** του μήνα τις **ονόμαζαν αντίστροφα**, σε σχέση με τον επόμενο μήνα. Λέγοντας δηλαδή **Τετάρτη Φθίνοντος** εννοούσαν την 4η ημέρα πριν την Νουμηνία. Ειδικά η 21η ημέρα των πλήρων μηνών λεγόταν **Δεκάτη Φθίνοντος** ή **Δεκάτη Υστέρα**.

Την **τελευταία ημέρα του μήνα** την έλεγαν «**Ενη και Νέα**»

Η αντίστροφη μέτρηση για το τελευταίο 10ήμερο του μήνα κράτησε μέχρι το τέλος του 3ου π.Χ. αιώνα ενώ παράλληλα είχαν αρχίσει αρκετά νωρίτερα να ονομάζονται οι ημέρες σύμφωνα με την φυσική τους σειρά. Ονομάζονταν πλέον Δευτέρα, Τρίτη,... Δεκάτη **επ' εικάδι** (μετά την εικοστή)

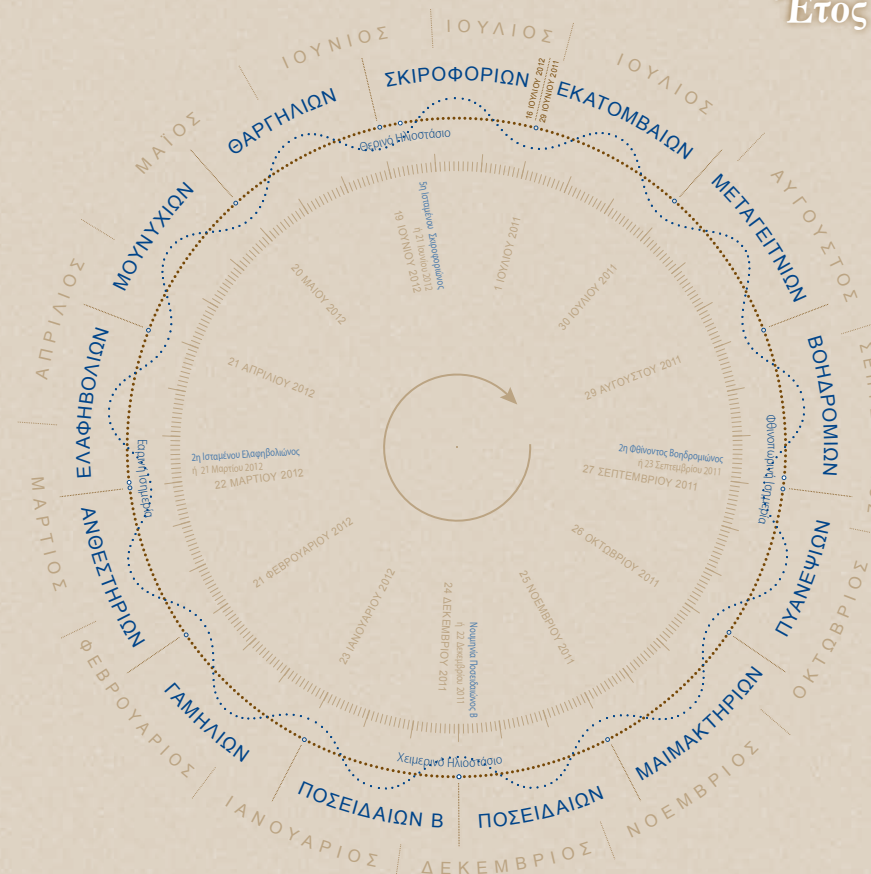
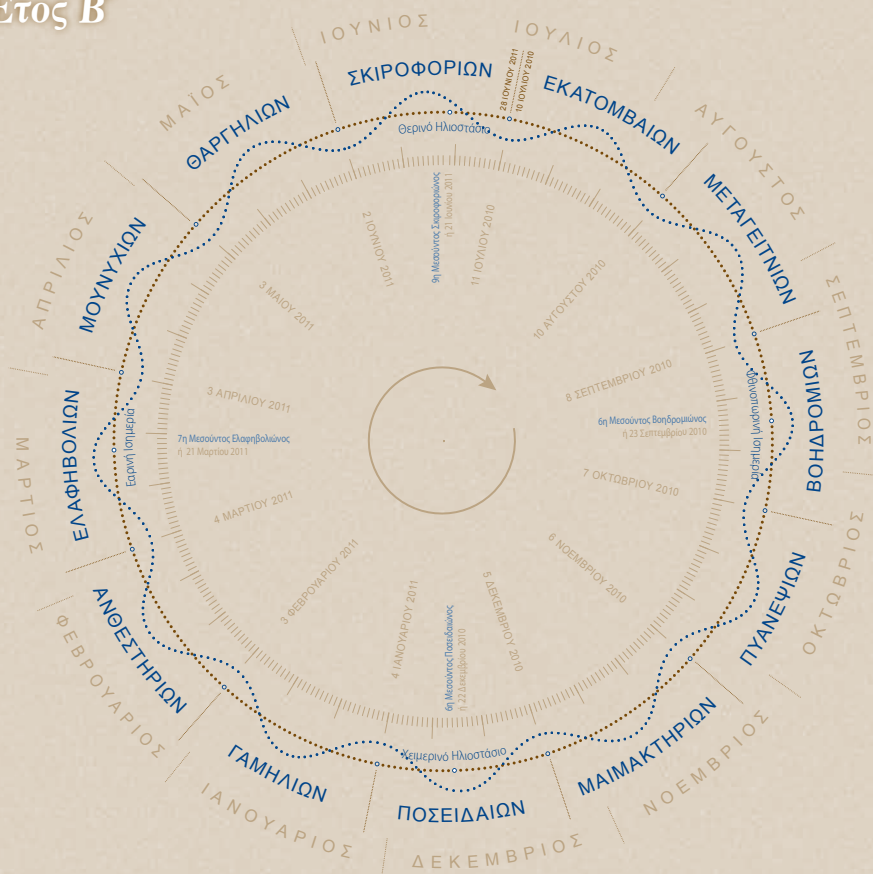
Στο Αττικό Ημερολόγιο, πρώτη ημέρα του έτους είναι η πρώτη Νουμηνία - Νέα Σελήνη - μετά τη μεγαλύτερη μέρα της χρονιάς, δηλαδή το Θερινό Ηλιοστάσιο. Στο τρίτο δε έτος της οκταετηρίδας η πρώτη ημέρα του έτους είναι η Νέα Σελήνη που συμπίπτει με το Θερινό Ηλιοστάσιο.

Οι μήνες πήραν το όνομά τους τόσο από επίθετα των Θεών όσο και από πανάρχαιες εορτές της Αττικής, όπου δοξάζονταν ευρέως ο Απόλλων και η Άρτεμις, οι δύο Ολύμπιοι Θεοί του Φωτός.

Πρώτος μήνας του έτους και του καλοκαιριού ήταν ο **Εκατομβαιών** με 30 ημέρες. Πήρε το όνομά του από την επωνυμία Εκατομβάιος του Απόλλωνα. Εκατόμβαι (θύσιες 100 βοδιών) γίνονταν προς τιμήν του μέσα στα πλαίσια των Παναθηναίων που εορτάζονταν στα τέλη του μήνα.

Δεύτερος ο Μεταγειτινών με 29 ημέρες. Το όνομά του από τα Μεταγειτνια, γιορτή προς τιμήν του Απόλλωνος, ως προστάτη των γειτονικών σχέσεων και των μετακομίσεων. Κατά τον Πλούταρχο δε, επειδή κατά το διάστημα αυτό οι άνθρωποι μετοικούσαν, άλλαζαν δηλαδή κατοικία, άρα και γείτονες.

Τρίτος ο Βοηδρομιών με 30 ημέρες. Βοηδρόμος σημαίνει αυτόν που σπεύδει προς βοήθεια. «6 και 7 αρχομένου μηνός» ετελούντο τα Βοηδρόμια, γιορτή σε ανάμνηση της βοήθειας του Απόλλωνα προς τον Θησέα, στον πόλεμο με τις Αμαζόνες. Από την 15η (πανσέληνο) και για 9 ημέρες εορτάζονταν τα πολύ γνωστά Μεγάλα Ελευσίνια Μυστήρια προς τιμήν της Δήμητρας, θεάς της γεωργίας.

Τέταρτος μήνας του έτους και 1ος φθινοπωρινός ο **Πυανεψιών** με 29 ημέρες. Από τα Πυανεψία - πύανοι ή κύανοι είναι τα κουκιά, και έψω σημαίνει ψήνω, βράζω - εορτή προς τιμήν του Απόλλωνα, όπου έβραζαν κουκιά μαζί με άλλα όσπρια για να φτιάξουν την «πανσπερμία», προσφέροντάς τα σε συνεστίαση και ευχόμενοι «καλή σπορά».

Πέμπτος ο Μαιμακτηριών με 30 ημέρες, από το επίθετο Μαιμάκτης του Διός (βίαιος, ορμητικός, εκ του ρήματος μαιμάω-ώ: κινούμαι ορμητικά) ως Θεού των θυελλών και της κακοκαιρίας.

Έκτος ο Ποσειδεών με 29 ημέρες, από τα Ποσειδέα προς τιμήν του Ποσειδώνα και του υγρού στοιχείου. Στη διάρκειά του συμβαίνει το χειμερινό ηλιοστάσιο. Μετά από τον μήνα αυτόν τοποθετείται όπως προαναφέρθηκε ο εμβόλιμος μήνας που ονομάζεται **Ποσειδαιών Β'** (2ος)

Έβδομος μήνας του έτους και 1ος χειμερινός ο **Γαμηλιών** με 30 ημέρες. Ο μήνας, κατά τον οποίον ετελούντο συνήθως οι γάμοι. Ετελούντο επίσης τα Γαμήλια (ή Θεογάμια), γιορτή αφιερωμένη στον Δία, την Ήρα, την Αφροδίτη, την Άρτεμη και την Πειθώ, που ήταν προστάτες του γάμου.

Όγδοος ο Ανθεστηριών με 29 ημέρες. Από τα Ανθεστήρια (από το ρήμα «ανατί-θηναι: επαναφέρει» ή «ανθεσιώ: ανταποδίδω φιλοξενία»), τριήμερη εορτή προς τιμήν του Διονύσου ως Θεού των ψυχών, όπου καλούνται οι ψυχές και τιμώνται με χχές.

Ένατος ο Ελαφηβολιών με 30 ημέρες. Από τα Ελαφηβόλια, γιορτή για το κυνήγι του ελαφιού, προς τιμήν της ελαφηβόλου Αρτέμιδος.

Δέκατος μήνας του έτους και 1ος της Άνοιξης ο **Μουνιχιών** με 29 ημέρες. Η ονομασία προέρχεται από τα Μουνίχια, γιορτή προς τιμήν της θεάς Αρτέμιδος ως

...συνέχεια σελ. 18

Συνοπτικό κυκλικό ημερολόγιο 2011

Από μέσα προς τα έξω στο σχέδιο:

Ο Ήλιος,

οι ημερομηνίες κάθε
Νέας Σελήνης του 2011

οι θέσεις της Γης
για κάθε ημέρα,
πάνω στον κύκλο(*)
της περιφοράς της
γύρω από τον Ήλιο,

η τροχιά της
Σελήνης,

τα τόξα των Μηνών

και τέλος
ο ζωδιακός κύκλος(**).

(*) Στην πραγματικότητα πρόκειται για
έλλειψη.

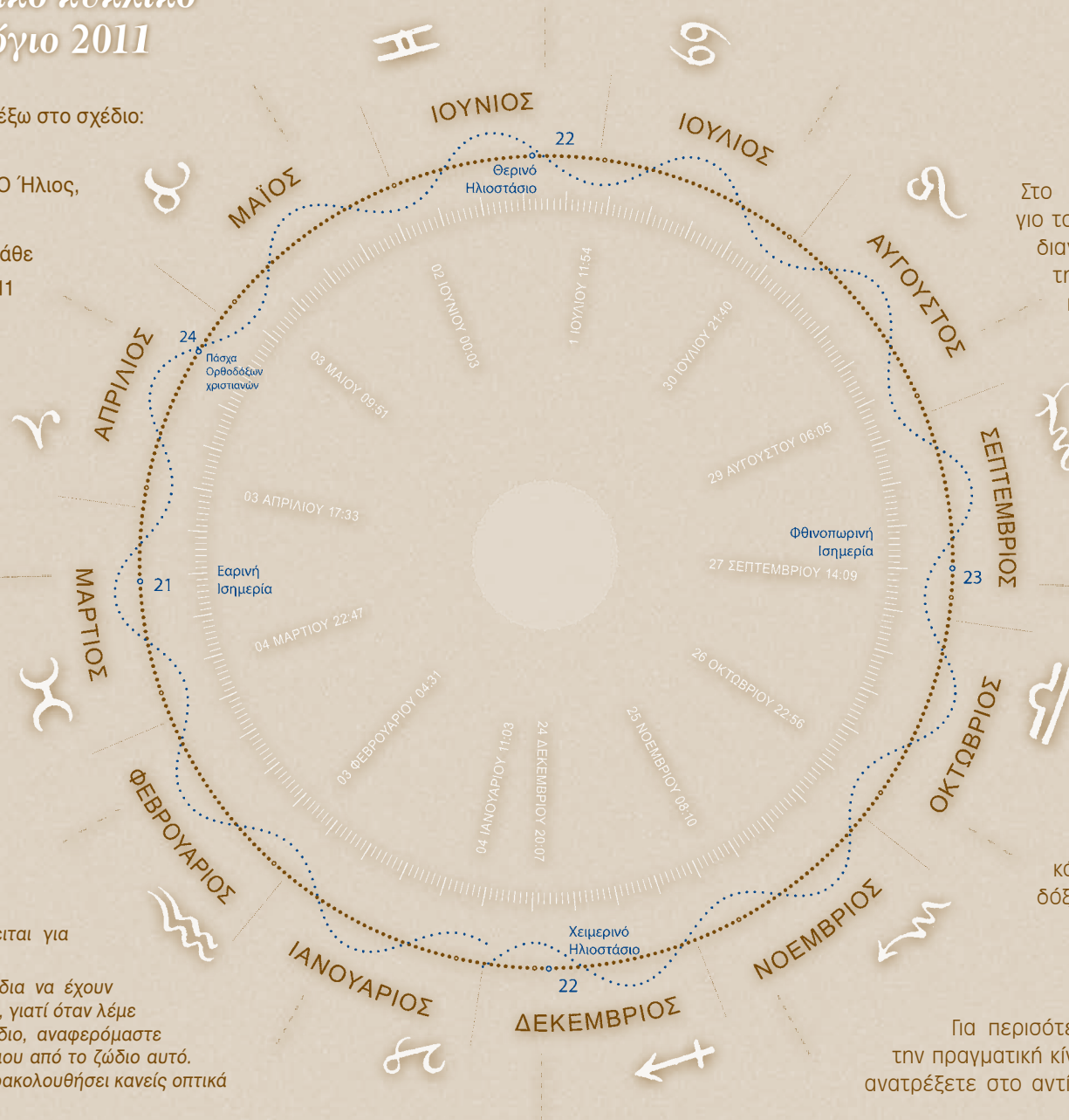
(**) Κανονικά θα έπρεπε τα ζώδια να έχουν
τοποθετηθεί διαμετρικά αντίθετα, γιατί όταν λέμε
πως βρισκόμαστε σε κάποιο ζώδιο, αναφερόμαστε
στη φαινόμενη διέλευση του Ήλιου από το ζώδιο αυτό.
Θα ήταν όμως δύσκολο να το παρακολουθήσει κανείς οπτικά
στο σχέδιο.

Στο συνοπτικό κυκλικό ημερολό-
γιο του 2011, φαίνεται η τροχιά που
διαγράφει η Σελήνη γύρω από
τη γήινη τροχιά, κατά τη διάρ-
κεια του 2011ου κύκλου της
Γης γύρω από τον Ήλιο, μετά
από τη Γέννηση του Χριστού
ή του 2787ου έτους από 1ης
Ολυμπιάδας. Από τη χρονο-
λογία δηλαδή που χρησι-
μοποιούσαν οι αρχαίοι
Έλληνες ως Σημείο
Αναφοράς για τη μέτρηση
του χρόνου και την κατα-
γραφή της Ιστορίας τους
μέχρι τον 4ο αιώνα μ.Χ.

Σημειώνονται οι
“γιορτές” του Ήλιου
(Ισημερίες και Ηλιοστά-
σια) ή αλλιώς οι αρχές
των εποχών, οι ημερομη-
νίες κάθε Νέας Σελήνης του
έτους, όπως και η μεγαλύ-
τερη γιορτή του Χριστιανικού
κόσμου, το Πάσχα, για Ορθο-
δόξους και Ρωμαιοκαθολικούς
χριστιανούς.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με
την πραγματική κίνηση της Σελήνης, μπορείτε να
ανατρέξετε στο αντίστοιχο με αυτό φυλλάδιο της
έκδοσης του 2007

(ή το pdf αρχείο του στην ιστοσελίδα μας).

Θεάς της Σελήνης, ναός της οποίας υπήρχε στην Μουνιχία, δηλαδή στο λιμάνι μεταξύ Πειραιώς και Φαλήρου το επιλεγόμενο και «Τουρκολίμανο». Καθιερώθηκαν μετά την ναυμαχία της Σαλαμίνας όπου η πανσέληνος φώτισε τη νικηφόρα ναυμαχία κατά των Περσών.

Ενδέκατος ο Θαργηλιών με 30 ημέρες. Από τα Θαργήλια, εορτή προς τιμήν του Απόλλωνα και της Άρτεμης. Ετυμολογικά προέρχεται από το ρήμα *θέρειν* και τη λέξη *Ήλιος*. Σημαίνει δηλαδή «καίει ο ήλιος». Θαργήλιος άρτος λεγόταν το ψωμί που έκαναν με την πρώτη συγκομιδή σιταριού.

Δωδέκατος ο Σκιροφορίων με 29 ημέρες. Από τη γιορτή των Σκιροφορίων (το Σκίρον ήταν το πέπλο της θεάς Αθηνάς), γιορτή προς τιμήν της Αθηνάς ως προστάτιδας της γεωργικής παραγωγής από καύσωνες και ξηρασίες.

Οι 12 μήνες του χρόνου προσωποποιημένοι πάνω στον κύκλο του χρόνου.
Ο νεογέννητος χρόνος δίπλα στο επάνω μέρος του κύκλου, στο θερινό ηλιοστάσιο

Αληθής Λόγος

Τα παρακάτω είναι σκέψεις του Κέλσου, (εκλεκτικού φιλόσοφου της ύστερης αρχαιότητας), αποσπάσματα από το έργο του «Αληθής Λόγος», γραμμένου το 178 μ.Χ.. Όταν ακόμα το αρχαίο ελληνικό ημερολόγιο ήταν σε λειτουργία στην ελληνική επικράτεια...

.....

Ισχυρίζονται ότι τα πάντα δημιουργήθηκαν από το Θεό για χάρη του ανθρώπου, ενώ εμείς υποστηρίζουμε ότι δεν έγιναν και δεν γίνονται, ούτε για χάρη των ανθρώπων ούτε για χάρη των ζώων. Και ούτε είναι έργα Θεού οι βροντές και οι αστραπές κι οι βροχές. Ακόμα κι αν δεχόταν κανείς ότι αυτά τα φαινόμενα είναι έργο του Θεού, γιατί θα 'πρεπε να βρέχει για χάρη του ανθρώπου (για να μπορεί δηλαδή ο άνθρωπος να έχει τροφή), κι όχι για χάρη των δέντρων η των αγκαθιών η των χόρτων. Κι αν πεις ότι κι αυτά μόνο για χάρη του ανθρώπου φυτρώνουν, τότε γιατί όχι μόνο για χάρη των άγριων ζώων; Στο κάτω-κάτω εμείς, με τόσους κόπους και επίμονη δουλειά, μόλις που καταφέρνουμε να τρεφόμαστε, ενώ αυτά ούτε να οργώνουν χρειάζεται ούτε να σπέρνουν. Και σε όποιον θα μου θύμιζε τη φράση του Ευριπίδη,

...κι ο ήλιος κι η νύχτα τους θνητούς υπηρετούν...

Θα ρωτούσα, γιατί ντε και καλά εμάς και όχι τα μυρμήγκια και τις μύγες; Αφού και γι αυτά, η νύχτα είναι για να αναπαύονται και η μέρα για να βλέπουν και να κάνουν. Και σε όποιον πει ότι είμαστε άρχοντες των ζώων, μιας και τα κυνηγούμε και μετά τα καταβροχθίζουμε, θα ρωτήσω: Τι αποκλείει, εμείς να έχουμε γίνει για χάρη αυτών, αφού κι εκείνα μας κυνηγάνε και μας τρώνε; Και μάλιστα, εμείς για να τα πιάνουμε χρειαζόμαστε όπλα και δίκτυα και σκυλιά, χώρια που πρέπει να μαζεύουμε πολλοί. Ενώ εκείνα τα προίκισε τη φύση με δικά τους όπλα, κι έτσι ως προς αυτό είμαστε εμείς υποδεέστεροι. Θα μου πείτε, ο Θεός μας έδωσε μυαλό, ώστε να μπορούμε να πιάνουμε και να κακομεταχειριζόμαστε τα άγρια θηρία. Εδώ θα απαντήσω ότι επί τόσα χρόνια, προτού εμφανιστούν οι πόλεις κι οι τέχνες κι οι επικοινωνίες και τα όπλα και τα δίκτυα, οι άνθρωποι αρπάζονταν και καταβροχθίζονταν από τα άγρια θηρία. Σπανιότατα συνέβαινε το αντίστροφο. Άρα εδώ θα λέγαμε πως ο Θεός τους ανθρώπους τους είχε μάλλον υποταγμένους στα άγρια ζώα. Μα, θα μου πείτε, οι άνθρωποι είναι ανώτεροι από τα ζώα, διότι ζούνε σε πόλεις και έχουν κράτη και αξιώματα και εξουσίες. Και, λοιπόν, σιγά το πράγμα. Και τα μυρμήγκια και οι μέλισσες το ίδιο. Οι μέλισσες - τουλάχιστον αυτές- έχουν αρχηγό, διαβαθμίσεις, περιθαλψη, κάνουν πολέμους, εξοντώνουν τους ηττημένους, χτίζουν πόλεις, ακόμα και προάστια, αλλάζουν βάρδιες στη δουλειά, τιμωρούν τους τεμπέληδες -τους κηφήνες τουλάχιστον-, που τους απελαύνουν.

.....

Βλέπουμε λοιπόν ότι δεν δημιουργήθηκαν τα πάντα για χάρη του ανθρώπου, όπως δεν δημιουργήθηκαν για χάρη του λιονταριού η του αετού η του δελφινιού: Ο κόσμος δημιουργήθηκε από το Θεό κατά τρόπο ώστε όλα τα μέρη του να συμβάλλουν στην ολοκλήρωση και την τελειότητά του. Τα πάντα έχουν υπολογιστεί ώστε να εξυπηρετούν, όχι το ένα το άλλο, αλλά το όλον. Και ο Θεός για αυτό ενδιαφέρεται, και έτσι το όλον δεν το εγκαταλείπει η πρόνοια και δεν εξελίσσεται προς το χειρότερο, ούτε ο Θεός αποφασίζει ύστερα από κάποια χρονική περίοδο απραξίας να το στρέψει προς στον εαυτό του, ούτε και εξοργίζεται με τους ανθρώπους, όπως δεν εξοργίζεται με τους πιθήκους η τα ποντίκια. Ούτε απειλές εκτοξεύει εναντίον τους. Γιατί το κάθε τι στον κόσμο κατέχει τη θέση που του αναλογεί.-

Ουράνια ομορφιά

Το λαμπρότερο σώμα στον ουρανό, μετά φυσικά τον Ήλιο και την Σελήνη, είναι ο πιο κοντινός μας πλανήτης, η Αφροδίτη,

Οι αρχαίοι Έλληνες τον ονόμαζαν και **Εωσφόρο** (ο φέρων φως), όταν φαινόταν το πρωί και Έσπερο το βράδυ. Αντίστοιχα σήμερα είναι ο Αυγερινός και ο Αποσπερίτης.

Η **θεά Αφροδίτη** λατρευόταν ως **προσωποποίηση της ομορφιάς** και προστάτιδα του έρωτα. Ο **Έρως** συμβολίζει την **δύναμη της έλξης**, χάρη στην οποίαν ενώνονται τα στοιχεία, και **σχηματίζονται οι μορφές** των όντων και **παράγεται η ζωή**. Μυθολογικά ήταν γιος της Αφροδίτης, (είτε με τον Ουρανό σύμφωνα με την Σαπφώ, είτε με τον Άρη σύμφωνα με τον Σιμωνίδη τον Κείο). Μόνο που η **ομορφιά** που έπλασε τον μύθο και που αποδόθηκε από τους καλλιτέχνες με ζωηρή φαντασία, ήταν μάλλον πρωτίστως **προϊόν επιστημονικής παρατήρησης και μαθηματικής διάνοιας!**

Ας δούμε λοιπόν τα μυστικά της ομορφιάς της σε όλο τους το μεγαλείο!

Η Αφροδίτη βρίσκεται μεταξύ της Γης και του Ήλιου, στο κοντινότερο σημείο από τη Γη (κατώτερη σύνοδος) κάθε 584 ημέρες κατά μέσο όρο. Για κάθε τέτοια ευθυγράμμιση χρειάζεται να διανυθούν 2/5 του ζωδιακού κύκλου από την προηγούμενή της. Έτσι σχηματίζεται ένα **πεντάκτινο αστέρι** συζυγίων σε έναν **κύκλο 8 Γήινων ετών** ($584\text{ημ.} \times 5 = 2.920\text{ημ.} = 365 \times 8 = 8\text{έτη}$), ή **13 Αφροδιτιανών ετών!**

Η Αφροδίτη περιστρέφεται αργά και με κατεύθυνση αντίθετη από αυτή των περισσότερων πλανητών του ηλιακού συστήματος. Η ημέρα της είναι ίση με τα 2/3 ενός γήινου έτους, δηλαδή ένα μουσικό πέμπτο. Έτσι η Αφροδίτη προσεγγίζει τη Γη πάντα με το ίδιο πρόσωπο.

Γη και Αφροδίτη χορεύουν σε κύκλους των **5** (Αφροδιτιανών) ημερών, των **8** (γήινων) ετών, των 12 περιστροφών και των **13** (Αφροδιτιανών) ετών.

Σας θυμίζει τίποτα; Οι αριθμοί από τη σειρά Fibonacci (...3, **5**, **8**, **13**, 21,...)

Η περίοδος δε της περιφοράς της γύρω από τον Ήλιο είναι 0,62 γήινα έτη. Η **Χρυσή Τομή** σε όλο της το μεγαλείο. ($\Phi = 1,62$ οπότε $1/\Phi = 0,62$). Ο θεμέλιος λίθος της αρμονίας και της ομορφιάς... (βλ. φυλλάδιο 2010)

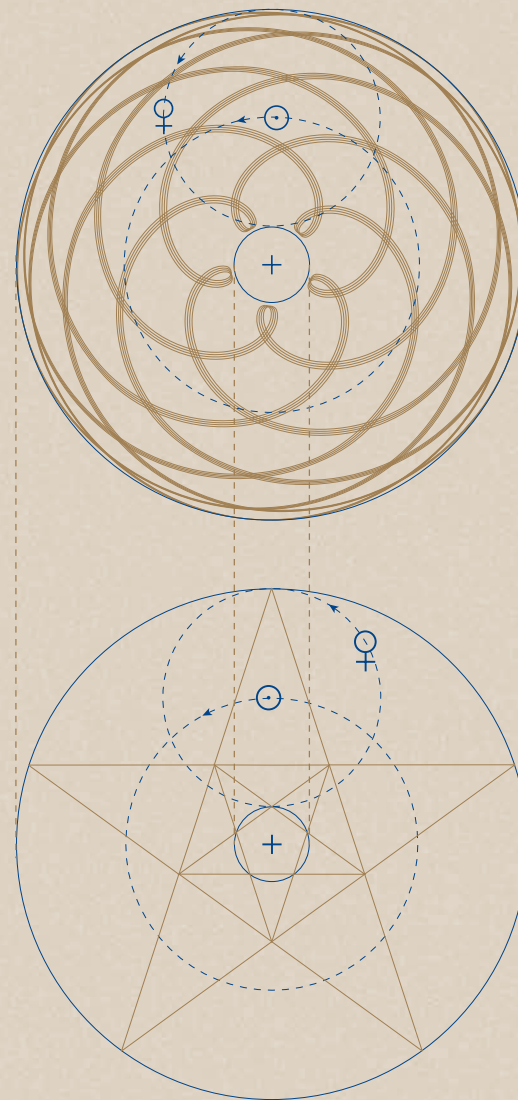
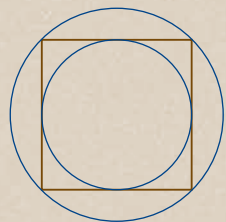
Απόλυτα ακριβές και πολύ ό-μορφο.

Αυτή είναι πράγματι η «δαιμονική» **ομορφιά του Εωσφόρου!** Αυτή που μας γεμίζει Φως και δέος! Που μας κάνει κοινωνούς στα μυστήρια της κοσμικής Αρμονίας!

Ας γνωρίσουμε τον τόπο και τον χρόνο και την μαγική τους ένωση μέσα μας! Ας επιτρέψουμε στον εαυτό μας να συγκινηθούμε.

Το πολύ πολύ κάποιος να μας πουν «ειδωλολάτρες»!

Η εξώτερη τροχιά της Γης με την εσωτερη της Αφροδίτης περιγράφεται με μεγάλη ακρίβεια από τον εγγεγραμμένο και τον περιγεγραμμένο κύκλο ενός τετραγώνου αντίστοιχα...

☉ Ήλιος

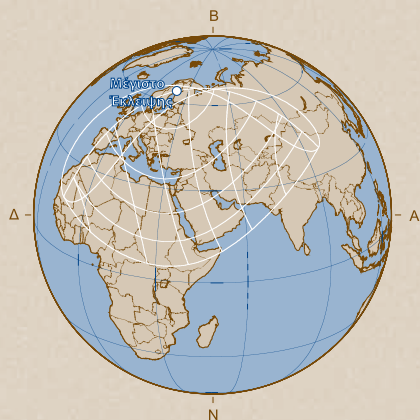
+ Γη

♀ Αφροδίτη

Στην διάρκεια της παρατήρησης από τη Γη, η Αφροδίτη φαίνεται να αντιστρέφει προσωρινά την φορά κίνησής της. Δημιουργούνται κάποιοι βρόγχοι (επάνω) όπως απεικονίζονται εδώ σε κύκλο μιας οκταετίας...

Στο κάτω σχέδιο, το περίγειο και το απόγειο (κοντινότερη και μέγιστη απόσταση από τη Γη αντίστοιχα) της Αφροδίτης, οριζόμενα από δυο πεντάκτινα αστέρια.

Μερική έκλειψη Ηλίου 4 Ιανουαρίου 2011

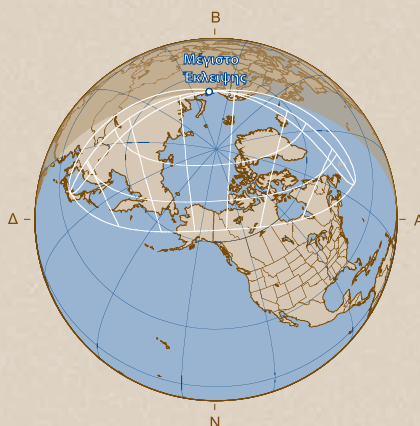
Η πρώτη ηλιακή έκλειψη του 2011 εμφανίζεται στον Αιγόκερω. Ως μερική έκλειψη θα είναι ορατή από ένα μεγάλο μέρος της Ευρώπης, της βόρειας Αφρικής και της κεντρικής Ασίας (βλ. σχ. δίπλα).

Η παρασκία αγγίζει αρχικά τη γήινη επιφάνεια στη βόρεια Αλγερία. Καθώς η σκιά ταξιδεύει ανατολικά, η δυτική Ευρώπη θα δει την μερική έκλειψη κατά την ανατολή του ήλιου. Το μέγεθος έκλειψης στις ευρωπαϊκές πόλεις όπως τη Μαδρίτη (0,576), το Παρίσι (0,732), το Λονδίνο (0,747), και την Κοπεγχάγη (0,826) θα είναι γι αυτούς που ξυπνούν

νωρίς μια άριστη ευκαιρία να φωτογραφίσουν την πρωινή έκλειψη με φόντο το τοπίο στον ορίζοντα.

Η μέγιστη έκλειψη εμφανίζεται στις 08:50 (Δ.Ω.) στη βόρεια Σουηδία όπου η έκλειψη στον ορίζοντα θα έχει ένα μέγεθος 0,858. Το μεγαλύτερο μέρος της βόρειας Αφρικής, της Μέσης Ανατολής και της κεντρικής Ασίας βρίσκεται επίσης στην πορεία του ημίφωτος. Οι πολίτες του Καΐρου (0,551), της Ιερουσαλήμ (0,574), της Κωνσταντινούπολης (0,713), και της Τεχεράνης (0,507) θα βιώσουν μια μεγάλη μερική έκλειψη ηλίου. Η έκλειψη θα είναι ορατή στο ηλιοβασίλεμα από την κεντρική Ρωσία, το Καζακστάν, τη Μογγολία και τη βορειοδυτική Κίνα.

Μερική Έκλειψη Ηλίου 1 Ιουνίου 2011

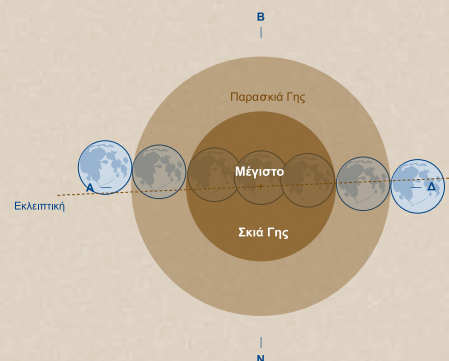
Η επόμενη μερική ηλιακή έκλειψη εμφανίζεται στον Ταύρο. Το γεγονός είναι ορατό από τα υψηλά γεωγραφικά πλάτη στο βόρειο ημισφαίριο (βλ. σχέδιο δίπλα).

Η έκλειψη αρχίζει κατά τη διάρκεια της ανατολής στη Σιβηρία και τη βόρεια Κίνα ενώ αργότερα, η μέγιστη έκλειψη θα γίνει ορατή από την αρκτική ακτή της δυτικής Σιβηρίας.

Στο Ρέικιαβικ της Ισλανδίας μια έκλειψη μεγέθους 0,462 θα φανεί πριν από το ηλιοβασίλεμα. Βορειότερα, η περισσότερη Νορβηγία, η Σουηδία και η Φινλανδία θα δουν επίσης μια έκλειψη

του Ήλιου του Μεσονυχτίου επάνω από το βόρειο ορίζοντα.

Ολική Έκλειψη Σελήνης 15 Ιουνίου 2011

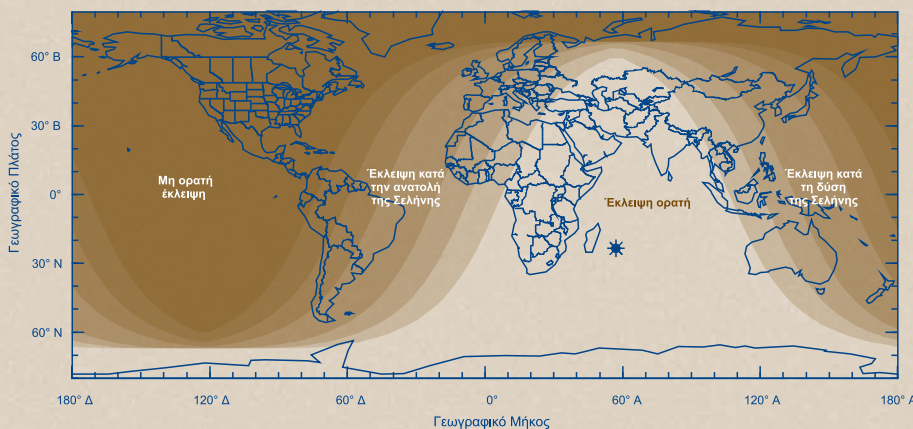

Η πρώτη σεληνιακή έκλειψη του 2011 εμφανίζεται στον Οφιούχο. Το φεγγάρι περνά βαθιά μέσα από τη γήινη σκιά κατά τη διάρκεια αυτού του μάλλον μακροχρόνιου γεγονότος. Η συνολική φάση διαρκεί 100 λεπτά. Η τελευταία έκλειψη που είχε υπερβεί αυτήν την διάρκεια ήταν τον Ιούλιο του 2000. Το μέγιστο της έκλειψης θα φανεί από την Ελλάδα στις 22:12 (ω.Ε.)

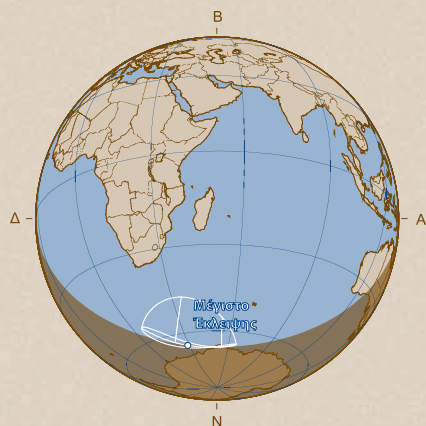
Στη στιγμή της μέγιστης έκλειψης οι βόρειες περιοχές του φεγγαριού θα εμφανιστούν (ίσως φωτεινότερες

από τις νότιες περιοχές που βρίσκονται βαθύτερα στη σκιά ενώ η εμφάνισή του θα αλλάξει εντυπωσιακά κατά τη διάρκεια του φαινομένου. Οι παρατηρητές θα έχουν την ευκαιρία κατά τη διάρκεια της έκλειψης να δουν τον Γαλαξία να εμφανίζεται δεδομένου ότι θα είναι σχεδόν αόρατος πριν τη έκλειψη.

Τα σχέδια παρουσιάζουν την πορεία του φεγγαριού μέσω της παρασκιάς και της σκιάς της Γης (επάνω) καθώς επίσης και έναν χάρτη της γης που δείχνει τις περιοχές της ορατότητας της έκλειψης (κάτω). Το όλο γεγονός θα φανεί από το ανατολικό μισό της Αφρικής, της Μέσης Ανατολής, της κεντρικής Ασίας και της δυτικής Αυστραλίας. Οι παρατηρητές σε όλη την Ευρώπη θα χάσουν τα αρχικά στάδια της έκλειψης επειδή εμφανίζονται πριν από την ανατολή του φεγγαριού. Ευτυχώς, το σύνολο θα φανεί σε όλη την ήπειρο εκτός από τη βόρεια Σκωτία και βόρεια Σκανδιναβία.

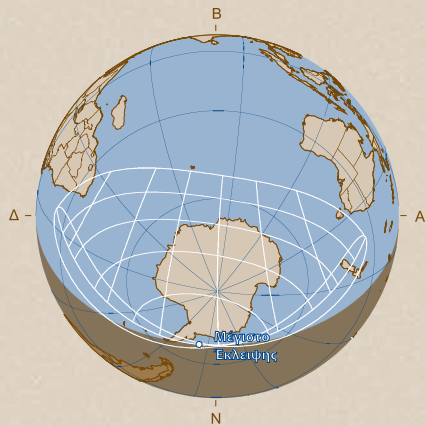

Μερική Έκλειψη Ηλίου 1 Ιουλίου 2011

Μόνο μετά από ένα μήνα από την προηγούμενη, η τρίτη ηλιακή έκλειψη του έτους πραγματοποιείται στους Διδύμους. Αυτό το γεγονός του νότιου ημισφαιρίου είναι ορατό από μια μικρή περιοχή στον ανταρκτικό ωκεάνιο νότο της Αφρικής. Μια έκλειψη που κανένας δεν θα δει και που άλλωστε στο μέγιστο της θα έχει μέγεθος μόλις 0,097...

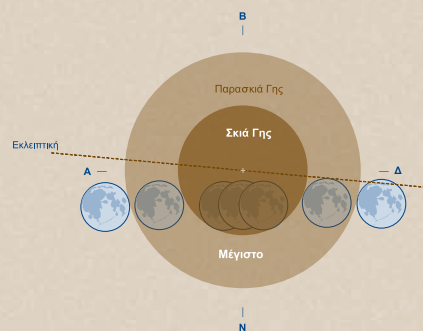
Μερική Έκλειψη Ηλίου 25 Νοεμβρίου 2011

Η τέταρτη και τελική ηλιακή έκλειψη του έτους εμφανίζεται στον Σκορπιό. Το γεγονός είναι ορατό από τα υψηλά γεωγραφικά πλάτη στο νότιο ημισφαίριο και περιλαμβάνει τη νότια Νότια Αφρική, την Ανταρκτική, την Τασμανία και το μεγαλύτερο μέρος της Νέας Ζηλανδίας.

Στη στιγμή της μέγιστης έκλειψης 06:20 (Δ.Ω.) το μέγεθος έκλειψης είναι 0,905, κάνοντάς τη τη μεγαλύτερη μερική έκλειψη του έτους.

Ολική Έκλειψη Σελήνης 10 Δεκεμβρίου 2011

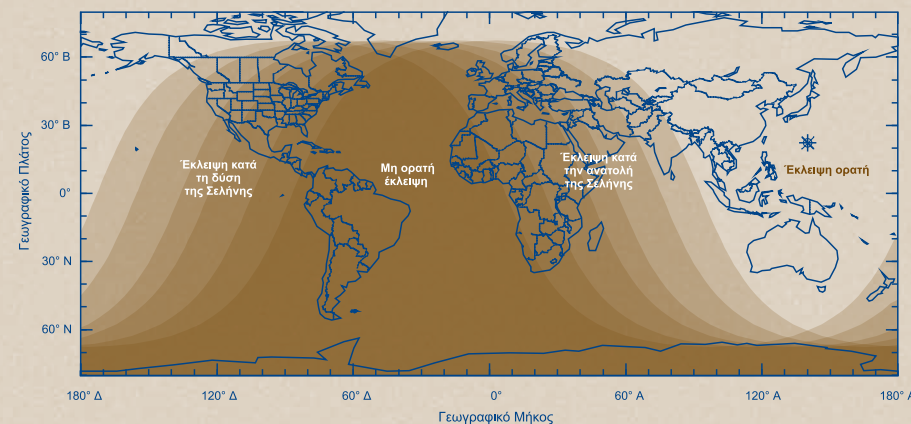
Η τελευταία έκλειψη του 2011 είναι μια ολική σεληνιακή έκλειψη που πραγματοποιείται στον Ταύρο.

Αν και η έκλειψη δεν είναι κεντρική, η συνολική φάση διαρκεί 51 λεπτά. Στα σχήματα παρουσιάζονται η πορεία του φεγγαριού μέσω των γήινων σκιών καθώς επίσης και ένας χάρτης που δείχνει την παγκόσμια ορατότητα του φαινομένου.

Στη στιγμή της μέγιστης έκλειψης το φεγγάρι βρίσκεται στο αποκορύφωμα στον ειρηνικό ωκεανό κοντά στο Γκουάμ. Το βόρειο μισό του φεγγαριού θα εμφανιστεί πολύ σκοτεινότερο από το νότιο μισό επειδή θα βρίσκεται βαθύτερα στη σκιά.

Ολόκληρο το γεγονός θα είναι ορατό από την Ασία και την Αυστραλία. Οι παρατηρητές σε όλη την Ευρώπη και την Αφρική θα χάσουν τις πρόωρες φάσεις έκλειψης επειδή εμφανίζονται πριν από την ανατολή του φεγγαριού ενώ στη Νότια Αμερική και την Ανταρκτική η έκλειψη δεν θα φανεί καθόλου...

Από την Ελλάδα το μέγιστο της έκλειψης θα είναι στις 17:32 (ω.Ε.)

Επιρροές της Σελήνης

Ο **Συνοδικός μήνας** της Σελήνης (διάρκειας 29,5 ημερών) και οι φάσεις της είναι ο άμεσα αντιληπτός κύκλος της Σελήνης.

Οι φάσεις της σελήνης διαδέχονται η μία την άλλη κάθε 7,5 ημέρες περίπου και χωρίζουν τον συνοδικό μήνα σε 4 περιόδους.

Οι ωθήσεις της Νέας Σελήνης είναι λιγότερο αισθητές γιατί ο αναπροσανατολισμός των δυνάμεων από τη χάση στη γέμιση δεν γίνεται τόσο ορμητικά, όπως γίνεται αντίθετα στην Πανσέληνο. (Βλ. φυλλάδιο 2007 - «Πραγματική κίνηση της Σελήνης»). Ωστόσο, οι ώρες της Νέας Σελήνης (νύχτα χωρίς καθόλου φεγγάρι) είναι ένα διάστημα ιδιαίτερων ωθήσεων προς τον άνθρωπο και σε μεγαλύτερο βαθμό κατάλληλες για νηστεία. Όποιοι νηστέψει τότε για μια ημέρα, προλαμβάνει πολλές ασθένειες γιατί τότε το σώμα έχει τη μεγαλύτερη τάση αποτοξίνωσης. Ιδιαίτερα ευνοϊκή για όλα αυτά η Νέα Σελήνη του Μάρτη. Η πιο κοντινή στην Εαρινή Ισημερία.

Η νέα Σελήνη είναι επίσης για κάποιον η καλύτερη ημέρα να αρχίσει μια δίαιτα, αλλά και γενικά τις προσπάθειες προκειμένου να κοπεί μια κακή συνήθεια ή ακόμα και για να γίνει ένα καλό κλάδεμα που θα ξανανιώσει ένα άρρωστο δέντρο.

Στη διάρκεια των δύο πρώτων εβδομάδων (από τη Νέα Σελήνη έως την Πανσέληνο), οτιδήποτε προσλαμβάνεται από το σώμα για ενδυνάμωση και ενίσχυση δρα ιδιαίτερα αποτελεσματικά και η πορεία της ίασης του οργανισμού και της επούλωσης των τραυμάτων ευνοείται.

Κατά τις ώρες της Πανσελήνου η δύναμη της επιρροής της γίνεται ιδιαίτερα αισθητή σε όλους τους οργανισμούς. Οι πληγές ματώνουν εντονότερα, τα δέντρα που κλαδεύονται αυτή τη μέρα μπορεί να ξεραθούν, αυξάνεται η εγκληματικότητα και τα ατυχήματα. Σαν γενικό διατροφικό κανόνα μπορούμε να αναφέρουμε ότι είναι καλό να τρώμε λιγότερο, πριν και κατά τη διάρκεια της Πανσελήνου.

Έχει παρατηρηθεί από τους παλαιότερους πως στο διάστημα της χάσης οι εγχειρήσεις έχουν μεγαλύτερη επιτυχία από άλλες περιόδους, οι δουλειές του νοικοκυριού (το καθάρισμα, το πλύσιμο, το ξεκαθάρισμα άχρηστων αντικειμένων) γίνονται ευκολότερα, αλλά και πως κάποιος μπορεί να φάει λίγο περισσότερο χωρίς να πάρει κιλά. Είναι όμως ακατάλληλη εποχή για άλλες δραστηριότητες, όπως π.χ. για το μπόλιασμα των οπωροφόρων.

Μπορείτε να συγκεντρώσετε τις δυνάμεις σας κατά τη γέμιση, να προετοιμαστείτε, να προγραμματίσετε και να μεταθέσετε τις κουραστικές εργασίες σε περίοδο που η Σελήνη θα βρίσκεται σε χάση.

Τέλος οι ενέργειες που έχουν να κάνουν με αποβολή τοξινών και ανακούφιση, έχουν μεγαλύτερη επιτυχία όταν η Σελήνη βρίσκεται σε χάση απ' ό,τι όταν βρίσκεται σε γέμιση.

Στον **Αστρικό μήνα** της Σελήνης (διάρκειας 27,3 ημερών) ή αν θέλετε στο ζώδιο της σελήνης δίνουν έμφαση κανόνες υγείας που ίσχυαν για αιώνες. Υπήρξε η πεποίθηση πως οι θέσεις της σελήνης στον ζωδιακό κύκλο, ασκούν ειδικές επιρροές σε μέρη του σώματος αλλά και σε μεμονωμένα όργανα ή αλλιώς πως κάθε ζώνη του σώματος ή όργανο “κυβερνάται” από έναν συγκεκριμένο αστερισμό. (Βλ. φυλλ. προηγ. ετών)

Γενικά σύμφωνα με τις παραπάνω πεποιθήσεις μπορούν να παρατεθούν οι παρακάτω αρχές:

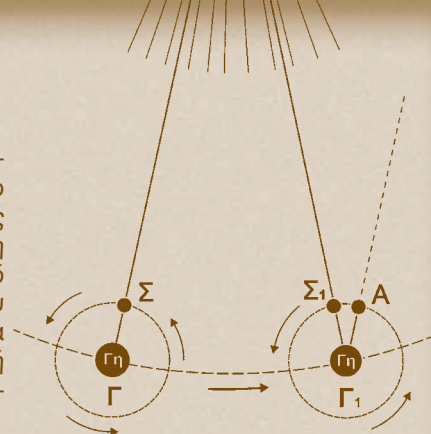
1. Ό,τι γίνεται για την ίαση των σωματικών περιοχών ή οργάνων, που αποδίδονται στην κυριαρχία ενός συγκεκριμένου αστερισμού, τότε ακριβώς που ο αστερισμός αυτός (ζώδιο) διατρέχεται από τη Σελήνη, είναι ιδιαίτερα αποτελεσματικό. Εξαιρούνται οι χειρουργικές επεμβάσεις.

2. Κάθε τι που βλάπτει σωματική περιοχή ή όργανο, που ανήκει σε συγκεκριμένο αστερισμό, είναι ιδιαίτερα βλαβερό όταν η Σελήνη διατρέχει τον αστερισμό.

3. Οι χειρουργικές επεμβάσεις σε συγκεκριμένο όργανο ή μέρος του σώματος, θα πρέπει να αποφεύγονται τις μέρες που η Σελήνη διατρέχει τον αστερισμό που αυτά ανήκουν. Φυσικά εξαιρούνται οι επείγουσες εγχειρήσεις.

4. Τα παραπάνω ενισχύονται ή αποδυναμώνονται αντίστοιχα από τη φάση της Σελήνης, πάνω στη διέλευσή της από κάθε αστερισμό. Έτσι τα μέτρα για αναζωογόνηση κάποιου οργάνου που “ανήκει” σε ένα ζώδιο, είναι πιο επιτυχή αν εφαρμοστούν όχι μόνο σε ημέρες που η Σελήνη διατρέχει το συγκεκριμένο ζώδιο, αλλά όταν επίσης συμβαίνει η Σελήνη να είναι σε γέμιση.

Αντίστοιχα τα βλαβερά χάνουν κάπως την καταστρεπτική τους δύναμη πάνω στο όργανο, όταν η Σελήνη βρίσκεται σε χάση, παρ' ό,τι επίσης βρίσκεται στον αστερισμό που ανήκει το όργανο.

Οι φάσεις της Σελήνης αναφέρονται απόλυτα στον Συνοδικό μήνα (Σ - Σ1), ο χρόνος όμως που χρειάζεται το φεγγάρι για μια πλήρη περιστροφή γύρω από τη Γη είναι λιγότερος κατά 2 ημέρες περίπου. Πως συμβαίνει αυτό;

Η Γη δεν μένει ακίνητη, κινείται γύρω από τον Ήλιο. Έτσι στο διάστημα που χρειάζεται η Σελήνη για να κάνει έναν πλήρη κύκλο γύρω από τη Γη, η Γη έχει μετατοπισθεί, όπως φαίνεται στο σχήμα, από το σημείο Γ στο σημείο Γ1. Έτσι λοιπόν όταν η Σελήνη βρεθεί στο σημείο Α προβάλλεται στον ουρανό στο ίδιο αστέρι που είχε προβληθεί στο σημείο Σ, αλλά ενώ έχει κάνει ένα πλήρη κύκλο στο ζωδιακό χρειάζεται να διανύσει ακόμα το μικρό τόξο Α - Σ1 για να έρθει με τη Γη και τον Ήλιο σε σύνοδο.

Αυτό το χρονικό διάστημα που χρειάζεται η Σελήνη για να κάνει μια πλήρη περιφορά γύρω από τη Γη και να προβληθεί ξανά στο ίδιο σημείο του ουρανού (Σ - Α) ονομάζεται Αστρικός μήνας και έχει διάρκεια 27,32166 ημέρες.

Διατροφή και Σελήνη

Είναι γνωστό πως “είμαστε ό,τι τρώμε”, και επίσης παραδεχόμαστε ότι η Σελήνη επηρεάζει το σώμα, οπότε και τη δεκτικότητα του στις τροφές, ή αλλιώς την ικανότητα αξιοποίησης των τροφών. Άλλοτε χωνεύουμε χωρίς πρόβλημα μια φραντζόλα και άλλοτε δύο φέτες μας φουσκώνουν. Μπορεί να μην συμβαίνει σε όλους το ίδιο, τις ίδιες ημέρες, όμως ο κύκλος των “ορέξεων μας” υπάρχει και η Σελήνη έχει κάποιο λόγο.

Στον πίνακα παραθέτουμε το είδος των τροφών που είναι κατάλληλες για τον οργανισμό σε σχέση με τη διέλευση πάντα της Σελήνης από τα ζώδια. Επισημαίνεται πως δεν είναι απαραίτητο ο ρυθμός αυτός της εναλλαγής των ποιοτήτων να ταιριάζει με τον δικό σας οργανισμό. Μην τον πάρετε κατά γράμμα. Εδώ δίνουμε απλά ένα πλαίσιο έρευνας με βάση το σεληνιακό αστρικό μήνα, ώστε να μπορεί ο καθένας κρατώντας σημειώσεις, να εντοπίσει τους δικούς του ρυθμούς και να εναρμονισθεί μαζί τους.

Παρατηρήστε την αλλαγή των ορέξεων σας, βρείτε την περιοδικότητά τους και ανακαλύψτε τις τροφές που σας κάνουν να αισθάνεστε καλύτερα για συγκεκριμένες ημέρες μέσα στον ζωδιακό κύκλο. Ή μην χρησιμοποιήσετε καθόλου το ζωδιακό. Χωρίστε τον κύκλο σε 28 ημέρες και παρατηρήστε την περιοδικότητα των αλλαγών. Σημασία έχει να ανακαλύψετε τους δικούς σας κύκλους.

Λίγα λόγια για τα είδη των τροφών που περιέχονται στον πίνακα.

1. Το λεύκωμα ή η πρωτεΐνη είναι απαραίτητα στη διατροφή ανθρώπων και ζώων, για την παραγωγή των ιστών του σώματος.

Οι ημέρες που έχουν το “Λεύκωμα” ως είδος τροφής είναι αυτές κατά τις οποίες οι ποιότητες πρωτεϊνών είναι καλύτερες. Λεύκωμα ή πρωτεΐνη περιέχονται σε ζωικές τροφές (κόκκινο και άσπρο κρέας, ψάρια, αβγά, γάλα, τυρί), εκτός βουτύρου, αλλά και σε οσπρακοειδή, όσπρια (φασόλια, φακές κ.λπ.) ελιές και ξηρούς καρπούς.

2. Το αλάτι είναι σε μέτρια χρήση ωφέλιμο στον οργανισμό. Το αλάτι που βρίσκεται στο σώμα μας (χλωριούχο νάτριο), βοηθά στην πέψη συντελώντας στην έκκριση του γαστρικού υγρού, διεγείρει την όρεξη και συντελεί στον πολλαπλασιασμό των ερυθρών αιμοσφαιρίων, ενώ παράλληλα εμποδίζει την ανάπτυξη μικροβίων.

Στις ημέρες λοιπόν που έχουν “Αλάτι” ως είδος τροφής, οι ποιότητες των αλάτων είναι καλύτερες. Άλατα περιέχονται στο μαγειρικό αλάτι, τις ελιές, τα όσπρια και τους ξηρούς καρπούς.

3. Τα λίπη και τα έλαια είναι χρήσιμα στη διατροφή μας. Το σώμα μας μπορεί να συνθέσει λίπος από υδατάνθρακες ή λευκώματα αλλά δεν μπορεί να κάνει το ίδιο για κάποια ακόρεστα λιπαρά οξέα και βιταμίνες. Έτσι οι τροφές που περιέχουν τα στοιχεία αυτά μας γίνονται απαραίτητες.

Οι ημέρες που έχουν σαν είδος τροφής το “Λίπος” δίνουν καλύτερες ποιότητες στις τροφές που περιέχουν “Λίπη” και “Έλαια”. Τέτοιες τροφές είναι το ελαιόλαδο, τα καρύδια, το χοιρινό κρέας αλλά και η κρέμα σαντιγύ.

4. Οι υδατάνθρακες είναι ενώσεις από άνθρακα, υδρογόνο και οξυγόνο.

Στοιχεία από τα σημαντικότερα των συστατικών των κυττάρων του οργανισμού μας και βασικοί τροφοδότες του νευρικού συστήματος, και γι’ αυτό απαραίτητα για τη θρέψη και την καλή υγεία.

Οι ημέρες που έχουν τους “Υδατάνθρακες” σαν είδος τροφής είναι αυτές που κατά τη διάρκειά τους οι ποιότητες των υδατανθράκων είναι οι καλύτερες.

Περιέχονται στα λαχανικά και τα φρούτα, στις πατάτες, στα ζυμαρικά, το ψωμί, το ρύζι, τα παντζάρια και το μέλι.

Επισημαίνεται πως οι ημέρες που οι ποιότητες κάποιων τροφών είναι οι καλύτερες, ενδείκνυνται για τη λήψη των τροφών αυτών, όχι όμως σε μεγάλες ποσότητες. Αν για παράδειγμα έχετε πρόβλημα αυξημένου βάρους, το καλύτερο είναι τις ημέρες “Νερού” που αντιστοιχούν σε Καρκίνο, Σκορπιό, Ιχθείς, να αρκестθείτε σε λίγο ψωμί και φαγητό με χαμηλό ποσοστό υδρογονανθράκων. Φωτιά, νερό, γη και αέρας είναι σύμβολα που βοηθούν σε ταξινόμηση και ομαδοποίηση των ζωδίων ανάλογα με τα κοινά τους χαρακτηριστικά. (Βλέπε στοιχεία στον πίνακα)

Είναι πιθανόν ενστικτωδώς να αρεσκόμαστε στις τροφές που είναι “ποιοτικότερες” τις αντίστοιχες ημέρες. Αν όμως γνωρίζουμε πως έχουμε συγκεκριμένο πρόβλημα με ένα είδος τροφής, τότε ακριβώς είναι που πρέπει να απέχουμε, γιατί η επίδραση των τροφών αυτών στις συγκεκριμένες ημέρες είναι ιδιαίτερα έντονη. Έτσι μπορεί να πάνε χαμένα τα αποτελέσματα των προσπαθειών όλων των άλλων ημερών.

Τέλος, οφείλουμε να πούμε πως φυσικά και υπάρχουν και άλλοι κανόνες υγιεινής διατροφής, οι οποίοι δεν έχουν να κάνουν με τη Σελήνη και τις θέσεις της. Τέτοιοι κανόνες έχουν να κάνουν με τους συνδυασμούς των τροφών σε ένα γεύμα, τις ώρες των γευμάτων και την απόσταση μεταξύ τους, αλλά ακόμη και με τους τρόπους μαγειρέματος, και με την προέλευση των τροφών. Εδώ παρατίθενται απλώς ενδείξεις για την ύπαρξη του “κατάλληλου” χρόνου όχι σε ημερησία αλλά σε “μηνιαία” βάση. Είτε αυτό σημαίνει συνοδικό είτε αστρικό σεληνιακό μήνα, πάντως όχι κοινό ημερολογιακό “λογιστικό” μήνα.

ΖΩΔΙΟ	ΣΥΜΒΟΛΟ	ΣΤΟΙΧΕΙΟ	ΚΑΤΕΡΧΟΜΕΝΗ Η ΑΝΕΡΧΟΜΕΝΗ ΣΕΛΗΝΗ	ΕΙΔΟΣ ΤΡΟΦΗΣ
Κριός	♈	φωτιά	☾	λεύκωμα
Ταύρος	♉	γη	☾	αλάτι
Δίδυμοι	♊	αέρας	☾	λίπος
Καρκίνος	♋	νερό	☾	υδατάνθρακες
Λέων	♌	φωτιά	☾	λεύκωμα
Παρθένος	♍	γη	☾	αλάτι
Ζυγός	♎	αέρας	☾	λίπος
Σκορπιός	♏	νερό	☾	υδατάνθρακες
Τοξότης	♐	φωτιά	☾	λεύκωμα
Αιγόκερος	♑	γη	☾	αλάτι
Υδροχόος	♒	αέρας	☾	λίπος
Ιχθύες	♓	νερό	☾	υδατάνθρακες

Όλα τα στοιχεία του πίνακα είναι χαρακτηρισμοί που σχετίζονται αποκλειστικά με τη θέση της Σελήνης στο στερέωμα και είναι ανεξάρτητα από τις φάσεις της.

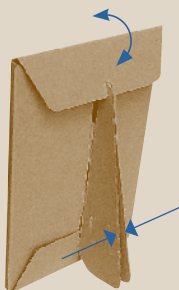
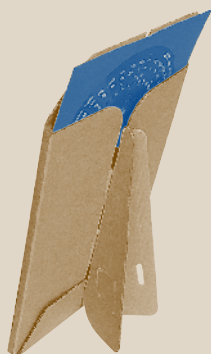
Η παρατήρηση των κύκλων της Σελήνης και γενικότερα του ουρανού, μπορεί βαθμιαία να γίνει παρατήρηση των διαθέσεων μας (σωματικών, ψυχικών, νοητικών), και κατ' επέκταση εργαλείο παρατήρησης του εαυτού και των "χρονικών" του δεσμεύσεων. Γιατί «...η παρατήρηση του εαυτού μας είναι το πρώτο βήμα στη συνειδητή ζωή και κατ' επέκταση στην απελευθέρωση από τη μηχανικότητά μας και τελικά από τη δέσμευση της Σελήνης». (Γ. Γκουρτζιέφ)

- Μέσα στο κάδρο περιέχονται 6 καρτέλες τυπωμένες στις δυο τους όψεις με τους 12 μήνες του έτους. Οι καρτέλες αλλάζουν κάθε μήνα πολύ εύκολα.

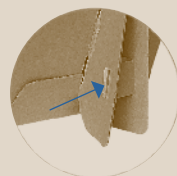
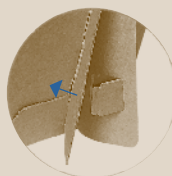
Όταν θέλετε να ανοίξετε το κάδρο απασφαλίστε το κλείδωμα στο «πόδι», κρατήστε ενωμένα τα δυο μέλη του «ποδιού», και ανοίξτε από την επάνω πλευρά του κάδρου.

Κλείνετε κρατώντας επίσης τα δυο μέλη του «ποδιού» ενωμένα.

- Προτείνουμε να έχετε το φυλλάδιο μέσα στο κάδρο ώστε να εξωθεί τις καρτέλες και να εφάπτονται στά μπροστινά κυκλικά ανοίγματα.

- Προτείνουμε επίσης να ασφαλίσετε με το κλείδωμα στο πίσω μέρος του «ποδιού» του κάδρου, ώστε να μένει σταθερό.

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:

«Πυθίας Παραληρήματα», Άγγελος Βλάχος. Εκδόσεις: Βιβλιοπωλείο της Εστίας 1983

«Η Οδύσσεια των Ημερολογίων», Σ. Θεοδοσίου, Μ. Δανέζης. Εκδόσεις: Δίαυλος 1995

«Το αρχαιοελληνικό Ημερολόγιο», Ελ. Κοσκινά. Εκδόσεις: Εύανδρος 2007

«Αθηνής Λόγος», Κέλλος. Εκδόσεις: *θύραθεν* ΕΠΙΛΟΓΗ 1996

«Το μικρό βιβλίο των Συμπτώσεων», John Martineau, Εκδόσεις: Αλεξάνδρεια 2009

«Οι επιρροές της Σελήνης στη ζωή μας», Γ. Πάουγκερ - Τ. Πόπε, Εκδόσεις: Νότος

«Το ημερολόγιο της Σελήνης» 2001, Όμηρος Ερμίδης. Εκδόσεις: Περίπλους 2000

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ:

Σεληνιακά στοιχεία:

Software: Dr. Regener, Sun moon calendar, version 8.0.0.3. - QuickPhase Pro, Version 3.3.5

Ηλιοστάσια - Εκλείψεις: U.S. Naval Observatory - Astronomical Applications Department

Έκδοση 2010 © SALIGRAM ,

Κείμενα - σχεδιασμός - επιμέλεια - παραγωγή: SALIGRAM

Θερμοπυλών 105 - 183 45 Μοσχάτο, Τηλ: 210 3311873, e-mail: calendars@saligram.gr,

www.saligram.gr